

זוהר הברית

Zohar Ha-Brit

לע"נ
יעקב בן אסתר
י"ז תמוז תשע"ד

זוהר ברית יצחק ZOHAR BRIT ITZCHAK

פָּתַח רַבִּי אַבְבָּא וְאָמַר (ישעיהו ס) וְעַמּוּד בְּלִם צַדִּיקִים וְגו'. מִלָּה דָא הָא אוֹקְמוּנָה חֲבַרְיָא כּוּאי טַעְמָא כְּתִיב וְעַמּוּד בְּלִם צַדִּיקִים, וְכִי בְּלָהוּ יִשְׂרָאֵל צַדִּיקֵי נִינְהוּ. וְהָא בְּמַה תְּיִיבִין אִית בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּמַה חֲטְאוּן וּבְמַה רְשִׁיעִין דְּעַבְרִין עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא.

Rebbi Abba opened the discourse and said (Yeshayah 60:21): "Your people are all tzaddikim." And are all of Yisrael, the Jews, tzaddikim? There are many wicked people in Yisrael, many sinners, and many evildoers who transgress the mitzvot of the Torah!

אֲלֵא הֲכִי תִנָּא בְּרוּא דְּמִתְנִיתִין. וּבְאִין אַנּוּן יִשְׂרָאֵל דְּעַבְדִּין קַרְבְּנָא דְּרַעוּא לְקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דְּמִקְרִיבִין בְּנֵיהוּ לְתַמְנֵינָא יוֹמִין לְקַרְבְּנָא, וְכִד אֲתַגְזְרוּ עֲאֵלוּ בְּהָא חוּלְקָא טָבָא דְּקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דְּכְתִיב, (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. בֵּינָן דְּעֲאֵלוּ בְּהָא חוּלְקָא דְּצַדִּיק אַקְרוּן צַדִּיקִים, וְדָאֵי בְּלִם צַדִּיקִים.

Rather, here we learn the secret of the Mishna. Meritorious are they, Yisrael, that they make a sacrifice of goodwill to the Holy One Blessed Is He, that they offer up their children on the eighth day as a sacrifice at the bris mila. And when they make the circumcision, they enter into this good portion of the Holy One Blessed Is He, as it is written (Mishlei 10:25): "And the tzaddik is the foundation of the world." Once they enter into the portion of tzaddik, of being connected to the attribute of Yesod, they are automatically called tzaddikim, so certainly they, the Jewish people, are all tzaddikim just through the merit of having a bris mila.

וְעַל כֵּן לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ. כְּדִכְתִּיב, (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק
אָבָא בָּם. וּכְתִיב זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ. אֲנִי דִאֲתַגְזְרוּ
וְאֶקְרוּן צְדִיקִים. נִצֵּר מִטְעֵי. נִצֵּר מֵאֲנָנִי נְטִיעֵי דְנִטְעָה קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן הֵיא אֶרֶץ חַד מְנִיחָהּ, וְעַל כֵּן אֵית לָהּ לְיִשְׂרָאֵל חוֹלְקָא
טָבָא בְּעֵלְמָא דְאֲתִי וּכְתִיב, (תהלים לו) צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ. (ישעיה ס) לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אֶרֶץ. מַהוּ לְעוֹלָם. כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, וְהָא אֲתַמְר
הֵיא מְלָה בֵּין תְּבִרְיָא.

And therefore, the verse continues, "...forever will they inherit the land...", as it is written (Tehilim 118:19): "Open for me the gates of tzedek and I will come into them." Once a person reaches the level of Yesod, he automatically connects with the level of Malchus. And it is written in the next verse: "This is the gate to Hashem, tzaddikim will enter into it." These are those who are circumcised. "The formation of my plantings." They are formed from those saplings that the Holy One Blessed Is He planted in the Garden of Eden. This Land, the sefira of Malchus, is one of them. The sefiros are what sprout up in the trees of the Garden of Eden. And therefore, Yisrael has a good portion in Olam HaBa, and it is written (Tehilim 37:29): "Tzaddikim will inherit the Land." And (Yeshayah 60:21): "Forever will they inherit the Land." What does 'forever' mean? It is like what we explained in our Mishna, and behold this matter was said between the Chevraya, the friends, Rabbi Shimon's selected students.

וְתִאֲנָא מָאִי קָא תְּמָא קָרָא דְלָא אֶקְרִי אַבְרָהָם עַד הַשְּׂמָא. אֲלָא הָכִי
אֻקְיָמָנָא דְעַד הַשְּׂמָא לָא אֲתַגְזְרוּ, וְכַד אֲתַגְזְרוּ אֲתַתְּפֵר בְּהָא
ה' וְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא בֵּיהּ וּבְדִין אֶקְרִי אַבְרָהָם.

וְחִנּוּ דְכְתִיב, (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם. וְתִאֲנָא
בְּה' בְּרָאָם. וְתִאֲנָא בְּאַבְרָהָם. מָאִי קָאֲמַרִי אֲלָא דָּא תְּסַד וְדָא
שְׂכִינְתָּא וְכֹלָא נְחִית בְּחֻדָּא, וְלָא קָשִׁיא מְלָה וְהָאִי וְהָאִי חִנּוּ.

It was taught: What does the verse see that he is not called Avraham until now, at the bris mila? Rather, thus was it established that until now he was not circumcised, and when he was circumcised, he was

attached to this Heh of Malchus, and the Shechina rested upon him and then he was called the full level of Avraham. And thus it is written (Bereishis 2:4): "These are the generations of the heaven and the earth when they were created." And it was taught that the word 'behibaram' (they were created) can be understood as 'b'heh baram' with the letter Heh (Malchus) "He created them." And it was also taught that the word behibaram can also be read as b'Avraham, "in the merit of Avraham." What does it come to say? That this is the power of Chesed. This is the power of the Shechina, and it all comes down as one, and the matter is not difficult, and it is that both of the above readings of 'behibaram' are true.

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב לְרַבִּי אַבְרָם הֵא ה' דְּהַבְרָאָם וְעִירָא, וְה' (דְּבַרִּים ל"ב:ו) דְּהַלְוֵי רַבְרָבָא, מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אָמַר לֵיהּ דָּא שְׁמוּטָה, וְדָא יוֹבְלָא וּבְגִין כֵּד וּבְגִין דְּסִיחְרָא קְוִימָא בְּאַשְׁלֵמוּתָא וּבְגִין בְּפְגַמְיוּתָא, וּבְאַנְפָּהָ אֲשַׁתְּבַח וְאַשְׁתְּמוּדַע וְכֻלָּא שְׁפִיר. וְהָאֵי אִיהוּ בְּרִירָא דְּמַלְתָּה.

Said Rebbi Yaakov to Rebbi Abba: This Heh of 'behibaram' is written small in the Torah scroll, and the Heh (in Devarim 32:6) in the word 'HaLaHashem' (to Hashem), is large. What is the difference between them? He said to him: The smaller Heh is referring to the Shmitta, the seventh year of Eretz Yisrael's agricultural cycle, corresponding to Malchus, and the bigger Heh is referring to the Yovel, the fiftieth year of the agricultural cycle, corresponding to Binah. And because of this, sometimes the moon, Malchus, stands in a state of completion, indicated by the large Heh, and sometimes it is in a defective state, indicated by the small Heh, and its face is found and known as it goes through its monthly cycle, and it is all well explained. And this is the clarification of the matter.

אָמַר רַבִּי אַבְרָם וּבְאִין אַנְוֵן יִשְׂרָאֵל דְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוֹן מִכָּל שְׂאָר עַמּוּן, וְיַהֲיִיב לֹוֹן אֶת קְוִימָא דָּא, דְּכָל מָאן דְּאִית בֵּיהּ הָאֵי אֶת, לָא נְחִית לְגִיתָנָם אִי אִיהוּ נְטִיר לֵיהּ בְּדָקָא יְאוּת דְּלָא עֵייל לֵיהּ בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא וְלָא מוֹשְׁקַר בְּשְׁמִיּה דְּמַלְבָּא, דְּכָל מָאן דְּמוֹשְׁקַר

בְּהַאי, כְּמֵאן דְּמִשְׁקַר בְּשֵׁמִיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְכָתִיב, (הושע ה) בְּיַי
בְּגֵדוֹ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ.

Said Rebbi Abba: Meritorious is the portion of Yisrael, that the Holy One Blessed Is He is excited about them more than all of the other nations, and He gave them this sign of endurance, the bris, because anyone who has this sign will not descend to Gehinom because Avraham will save him at the gates of Gehinom, if he guards it as is fitting, meaning that he does not put it into another domain, he does not have forbidden relations, and he does not falsify the name of the King. Because anyone who falsifies in this, the bris, it is as if he falsifies the name of the Holy One Blessed Is He, as it is written (Hoshea 5:7): "They rebelled against Hashem because they gave birth to foreign children." These are children born out of forbidden relationships.

תּוֹ אָמַר רַבִּי אַבְּא בּוֹמְנָא דְבַר נֶשׁ אַסִּיק בְּרִיָּה לְאַעְלִיָּה לְהַאי בְּרִית,
קְרִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפַמְלִיָּא דִּילִיָּה וְאָמַר חֲמוּ כּוּמֵי בְּרִיָּה עֲבָדִית
בְּעֵלְמָא. בִּיה שְׁעֵתָא אֲוֹדְמוֹן לִיה אֱלִיָּהוּ וְטָאם עֲלָמָא בְּאַרְבַּע טָאסִין
וְאֲוֹדְמוֹן תְּמֹן. וְעַל דָּא תְּנִינֵן דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְתַקְנָא בְּרַסְיָא אַחְרָא לִיקְרָא
דִּילִיָּה, וְיִיכָא דָּא בְּרַסְיָא דְּאַלִּיָּהוּ, וְאִי לָאו לָא שְׂרִי תְּמֹן. וְהוּא סְלִיק
וְאַסְחִיד קַמֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

Furthermore said Rebbi Abba: At the time that a person brings his son up to bring him into this bris, the Holy One Blessed Is He calls His spiritual family, referring to the divine partzufim, and the malachim, and the souls above, and he says, "See what my son does in the world." At that time Eliyahu HaNavi is invited and he flies across the world in four jumps and he is invited there. About this we learned it is necessary for a person to set up another chair in his honor, and he should say, "This is the chair of Eliyahu." And if the person does not set up this chair, Eliyahu does not rest there. And then he flies back up to the upper worlds and he testifies before the Holy One Blessed Is He.

תָּא תּוּ, בְּקַדְמֵי תָא כְּתִיב, (מלכים א יט) מַה לָּךְ פּוּחַ אֵלֵיהּוּ וְגו'. וְכַתִּיב
 קִנְיָא קִנְיָתִי לִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'.
 אָמַר לִיהּ תִּיּוּד בְּכָל אֶתְרָא דְהָאֵי רְשִׁימָא קַדִּישָׁא יְרַשְׁמוּן לִיהּ בְּנֵי
 בְּבִשְׂרָהוֹן אֲנִתְ תּוֹדְמֵן תַּמָּן, וּפּוּחָא דְאַסְהִיד דִּישְׂרָאֵל עֲזָבוּ, הוּא יִסְהִיד
 דִּישְׂרָאֵל מְקַיְמִין הָאֵי קִיּוּמָא. וְהָא תְּנִינָן עַל מַה אֲתַעֲנֵשׂ אֵלֵיהּוּ קַמֵּי
 קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא עַל דְאָמַר דְלְמוֹרָא עַל בְּנֵי.

Come and see this revelation: At first, it is written that Hashem says to Eliyahu (Melachim I, 19:13): "What are you doing over here?" And it is written in the next verse that Eliyahu responds, "I have certainly been vengeful for Hashem because the children of Yisrael have abandoned your bris." Hashem says to him, "By your life, in every place where this holy imprint, the bris, is imprinted in the flesh of my children, you will have to go there, and the mouth that testified that Yisrael had abandoned it, will testify that Yisrael fulfilled this covenant of endurance." And it was learned, for what was Eliyahu punished before the Holy One Blessed Is He? That he said a type of accusation on His children.

אֲדַהֲבֵי הָוּה אֲתֵי נְהוּרָא דִּיּוּמָא וְהוּוּ אָמְרֵי מְלִי דְאוּרִייתָא. קָמוּ לְמִיזְלָא.
 אָמַר לִיהּ תְּהוּא גְבָרָא בְּמַה דְעַסְקִיתוּ בְּהָאֵי לִילְיָא אֲשִׁלִּימוּ.
 אָמְרֵי מָאֵי הוּא. אָמַר לְהוּ דְתַחֲמוּן לְמַחֲרָא אֲנַפְוֵי דְמַרְיָה דְקִיּוּמָא, דְהָא
 דְבִיתָאֵי בְעָאֵת בְּעוֹתָא דָא מְנַיִכוּ. וְגַזַּר קִיּוּמָא דְבְּרֵי דְאֲתִיילִיד לִי,
 לְמַחֲרָא לִיחֵוּי הַלּוּלָא דִילִיחָא. אָמַר רַבֵּי אַבָּא הָאֵי בְעוֹתָא דְמַעֲוָה אִיהוּ
 וְלְמַחֲרָמֵי אֲפִי שְׂבִינְתָא נִיטִיב. אוּרִיכוּ כֹּל תְּהוּא יוּמָא, בְּהָהוּא לִילְיָא
 כְּנֵשׂ תְּהוּא גְבָרָא כֹּל אֲנָן רְחִימוּנֵי, וְכֹל תְּהוּא לִילְיָא אֲשִׁתְּדַלּוּ בְּאוּרִייתָא
 וְלֹא תְּהוּ מָאֵן דְנָאִים, אָמַר לְהוּ תְּהוּא גְבָרָא בְּמַטּוּ מְנַיִכוּ כֹּל חַד וְחַד
 לִימָא מְלַחַת חֲדָתָא דְאוּרִייתָא:

In the meantime, while the students of Rabbi Shimon were speaking words of Torah all night, the light of morning came and they were still saying words of Torah. Then they got up to go. That person, the one who was hosting them, said to them: That which you were busy with this night, complete it! They said: What is this? What are you

talking about? He said to them: Tomorrow you will see the face of the master of the covenant, because my wife has made this request from you. And, I will be making the bris mila of my son who was born to me tomorrow, and there will be a celebration. Said Rebbi Abba: This is a mitzvah request and it should not be turned down, and we will stay to see the face of the Shechina. They waited that whole day. Then that night, the person, their host, gathered all of his loved ones, and the whole night they strived in the Torah, and nobody slept. That person, their host, said to them: I beg of you, let each one of you say a word of Torah.

פָּתַח חַד וְאָמַר (שׁוֹפְטִים ה) בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרִיטוֹ
 יי. מֵאִי קָא חֲמוּ דְבוּרָה וּבָרַק דְּפִתְחוּ בְּהַאי קְרָא. אֲלֵא הָבִי
 תְּנִינֵן לִית עֲלֵמָא מִתְקַיְמָא אֲלֵא עַל הַאי בְּרִית דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה לג) אִם
 לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' דְּהָא שְׂמִיָּא וְאַרְעָא עַל דָּא קְיָיְמִין. בְּגִין כִּד
 כָּל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל מִקְיָיְמִין הַאי בְּרִית, נְמוּסֵי שְׂמִיָּא וְאַרְעָא קְיָיְמִין
 בְּקִיּוּמֵיהוּ, וְכָל זְמַנָּא דְחַס וְשָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל מִבְּטָלִין הַאי בְּרִית, שְׂמִיָּא
 וְאַרְעָא לֹא מִתְקַיְמִין, וּבְרַבָּאן לֹא מִשְׁתַּבְּחִין בְּעֲלֵמָא.

One of them, Rebbi Abba, opened and said from Devora's Song (Shoftim 5:2): **"When difficulties come** (which also means 'with the removal of the membrane' known as priah) **on Yisrael, the people pledge to bless Hashem."** What did Devorah and Barak see that motivated them to begin the song with this verse? So did we learn that the world only continues because of this bris, as it is written (Yirmiyah 33:25): **"Were it not for my bris, day and night would not continue, and the statues of Heaven and Earth would not endure."** That behold, Heaven and Earth stand upon this. Because of this, every time when Yisrael fulfill this bris, the statues of Heaven and Earth stand in their endurance. And every time that chas v'shalom (Heaven forbid), Yisrael nullify this bris, the Heavens and Earth do not endure, and blessings are not found in the world.

תָּא חֲזוּ, לֹא שְׁלִיטוּ שְׂאֵר עַמִּין עַל יִשְׂרָאֵל אֲלֵא כִּד בְּטִילוּ מְנִיָּהוּ
 קְיָיְמָא דָּא. וּמַה בְּטִילוּ מְנִיָּהוּ. דְּלֹא אֶתְפָּרְעֵן וְלֹא אֶתְנַלְיִין. וְעַל
 דָּא כְּתִיב וַיַּעֲזְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי וְגו' וַיִּמְכְּרוּ אוֹתָם בְּיַד סִיסְרָא, וַיַּעֲזְבוּ

את יי מִשֵׁשׁ. עַד דְּאֵתַת דְּבוּרָה וְאֵתְנַדְבַת לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּמִלָּה דָּא, בְּדִין
אֵתְנַנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן תְּחוּתֵיהוֹן.

Come and see, the other nations do not reign over Yisrael except when they have nullified this covenant from themselves. And what does it mean that they nullified it from themselves? That they did not do the priah, the second part of the bris mila when the membrane is removed, and thus they did not reveal the crown. And on this, it is written (Shoftim 2:13): "And b'nei Yisrael abandoned Hashem" by not doing priah, then (Shmuel I 12:9): "And He sold them into the hand of Sisera." And they really abandoned Hashem, until Devorah came and caused all of Yisrael to pledge in this matter, to do the priah. Then automatically their enemies were subjugated beneath them.

וְחֵינּוּ דְתַנִּינָן דְּאָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לִיהוֹשֻׁעַ וְכִי יִשְׂרָאֵל אֲטִימִין
אֲנֹן וְלֹא אֵתְפְּרְעוּ וְלֹא אֵתְגַלִּיִּיא וְלֹא קְוִימִין קְוִימָא דִּילִי, וְאֵת
בְּעֵי לְאֵעֲלֵא לְהוּ לְאֵרְעָא וְלֹאֲכַנְעָא שְׁנֵאִיהוֹן. (יהושע ה) שׁוּב מִזֶּל אֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁנִית. וְעַד דְּאֵתְפְּרְעוּ וְאֵתְגַלִּיִּיא הָאֵי בְּרִית לֹא עָאֵלוּ לְאֵרְעָא
וְלֹא אֵתְנַנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן. אֹף הָכָא כִּינּוֹן דְּאֵתְנַדְבִּין יִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי אֵת
אֵתְנַנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן תְּחוּתֵיהוֹן וּבְרַכָּאן אֵתְתְּרוּ לְעֵלְמָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב
בְּפְרוּעַ פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהֵתְנַדַּב עִם בְּרַכּוּ יי.

That is what we learned, that the Holy One Blessed Is He said to Yehoshua: And could it be that Yisrael is blocked up and they did not do the priah, and the bris was not revealed, and they did not stand in my covenant? And you want to bring them into the Land and subjugate their enemies? Therefore it is written (Yehoshua 5:2): "Return and circumcise b'nei Yisrael a second time. Until they did the priah and revealed the bris, they did not enter into the Land and their enemies were not subjugated. Also here, once Yisrael pledged in this, to do the priah, their enemies were subjugated beneath them and blessings returned to the world, as it is written, "When the priah is done in Yisrael, when the people fulfill their pledge to continue to do it, they are able to bless Hashem."

קָם אַחֲרָא פְּתַח וְאָמַר, (שמות ד) וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְיָ וַיִּבְקֹשׁ
הַמִּיתוֹ לְמֹאֵן לְמוֹשֶׁה. אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִי אַתְּ אֲזִיל
לְאַפְקָא יַת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְלֹאֲכַנְעָא מְלֻכָּא רַב וְשְׁלִיטָא, וְאַתְּ אֲנִשְׁתִּית
מִנְךָ קְיָימָא. דְּבִרְךְ לָא אַתְגְּזֹר, מִיַּד וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ.

Another one of Rabbi Shimon's students got up, opened and said (Shemos 4:24): "And it was by the way, at the inn, and Hashem met up with him and He sought to kill him." To kill who? To kill Moshe Rabbeinu as he was returning to Mitzrayim to redeem the Jewish people. The Holy One Blessed Is He said to him: Could it be that you are going to take Yisrael out of Mitzrayim, to subjugate a great and powerful king, and you forgot the covenant? You forgot that your son has not been circumcised! Immediately, "He sought to kill him."

תְּאַנָּא נַחַת גַּבְרִיאֵל בְּשִׁלְחוּבָא דְאַשָׁא לְאַוּקְדִּיָּה, וְאַתְרַמְזוּ חַד חַיּוּנָא
מִתּוּקְדָּא לְשִׁאפָּא לִיָּה בְּגוּיָה. אַמַּאי חַיּוּנָא, אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אַתְּ אֲזִיל לְקַטְלָא חַיּוּנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיפָּא וּבְרִיךְ לָא אַתְגְּזֹר.
מִיַּד אַתְרַמְזוּ לְחַד חַיּוּנָא לְקַטְלָא לִיָּה, עַד דְחָמַת צַפּוּרָה וְגוּרַת לְבָרָה
וְאַשְׁתַּיִב תְּדָא הוּא דְכְתִיב וְתַקַּח צַפּוּרָה צוּר. מַהוּ צוּר, אֵלָּא אַסְנוּתָא.
וּמַאי אַסְנוּתָא דְכְתִיב וְתַכְרוֹת אֶת עַרְלַת בְּנָה. דְנַצְנָעָא בַּה רוּחַ קְדָשָׁא.

It was taught, the malach Gavriel descended from Heaven in flaming fire to burn him, and manifested as a flaming snake to consume him. Why a snake? The Holy One Blessed Is He said to him: You are going to kill a great powerful snake, Pharaoh, and your son is not circumcised?! Immediately, he manifested as a snake to kill him until Tzipporah saw and circumcised her son and he was saved, as it is written in the next verse: "And Tzipporah took the flintrock...", a sharp rock. What is flintrock referring to? The power of healing, since making the wound of the bris mila heals the wound of the world, the orlah. And what is the power of healing? As is written: "...and she cut off the foreskin of her son." Ruach haKodesh (Divine Inspiration) sparked in her and she did the mitzvah, thus saving the Jewish people and the world.

קָם אַחֵרָא וְאָמַר (בראשית מז) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו גִּשּׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר וְגו'. וְכִי אָמַאי קָרִי לְהוּ וְהָא קָרִיבִין הוּו גְּבִיחַ. אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לֹון אֲנִי יוֹסֵף אַחִיכֶם. תְּנוּהוּ דְחִמּוּ לִיחַ פְּמִלְכוּ עֲלֵאָה. אָמַר יוֹסֵף מְלָכוּ דָּא בְּגִין דָּא רְוּחָנָא לִיחַ, גִּשּׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ, דְאֲחִיו לְהוּ תְּאִי קְרִיבָא דְמִלְחָה, אָמַר דָּא גְּרַמַת לִי מְלָכוּ דָּא בְּגִין דְנִטְרִית לָהּ.

Another one got up and said (Bereishis 45:4): "And Yosef said to his brothers, 'Come close to me please', and they came close, and he said, 'I am Yosef your brother.'" Why did he call them when they were close to him? Rather, at the time that he said to them, "I am Yosef your brother," they were astonished because they saw that he was a high ruler. Yosef said, "This kingship is because of this, that he guarded the bris, that is why I profited. Please come close to me." And they came close, meaning that he showed them the covenant of the bris. He said, "This is what caused me to merit this kingship, because I guarded it."

מִכַּפָּאן אֹלִיפְנָא מָאן דְנִטְרִי לְהַאי אֶת קְרִיבָא מְלָכוּ אֲתִנְטְרִית לִיחַ. מְנַלְן מִכַּפְעוּ דְבְּתִיב, (רות א) הִי יִי שְׂכָבִי עַד תִּבְקֶר דְחֹה מִקְטָרְג לִיחַ יִצְרִיחַ עַד דְאֹמְרִי אֹמְרָה וְנִטְרִי לְתַאי בְּרִית, בְּגִין כִּד זְכָה דְנִפְקוּ מִינֵיהּ מְלָכִין שְׁלִיטִין עַל כָּל שְׂאָר מְלָכִין, וּמִלְפָּא מְשִׁיחָא דְאֲתִקְרִי בְּשֵׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִידְ הוּא:

From here we learn that one who guards this sign of the covenant, kingship is guarded for him. From where do we know this? From Boaz, as it is written when Boaz said (Rus 3:13): "As Hashem lives, lay down until morning." His yetzer hara was starting up with him until he made an oath and he guarded his bris. Because of this, he merited to have come out from him kings and rulers over all of the other kings, like David, Shlomo, and Melech HaMoshiach, who is called in the name of the Holy One Blessed Is He.

פְּתַח אִידְךָ וְאָמַר בְּתִיב, (תהלים כז) אִם תִּתְחַנֶּה עָלַי מִתְחַנֶּה וְגו'. הִכִּי תֵאנָא בּוֹאֵת אֲנִי בּוֹטְחַ, מַהוּ בּוֹאֵת, דָּא אֶת קְרִיבָא דְזִמְנָא תְּדִיר גְּבִי

כר נש ואתרמוזא לעילא, ובגניי קד אתמר בזאת כמה דכתיב זאת
 אות הכרית. זאת בריתי. וכלא בחד דרנא. ותאנא זה וזאת בחד דרנא
 אנני ולא מתפרשן. ואי תימא אי הכי הא שאר בני עלמא הכי. אמאי
 דוד בלחודוי ולא אחרא. אלא בגין דאחידא ביה ואתרמוזא ביה והוא
 בתרא דמלכותא.

Another opened the discourse and said: It is written (Tehilim 27:3): "If they will encamp around me my heart will not be afraid..." Thus we learn, "B'zos (in this) I trust." What does b'zos mean? This is the sign of the bris that is always with a person and it is hinted to above. And because of this it says b'zos, as it is written (Bereishis, 9:12): "Zos (this is) the sign of the bris," and (Yeshayah, 59:21): "Zos (this is) my bris." And it is all in one level. It was taught that 'zeh (this)' referring to Yesod, and 'zos (this)' referring to Malchus, are on one level and do not separate. And if you will ask: If so, is it also with the rest of the people of the world? Why does David alone trust in 'zos', and nobody else? Because it is united in him and is hinted in him and he is the crown of the kingdom, Malchus.

תא חזי, בגין דהאי זאת לא נטר ליה דוד מלפא כדקא חזי, מלכותא
 אתעדי מניה כל תהוא ומנא. והכי אוליפנא האי זאת אתרמוזא
 במלכותא דלעילא, ואתרמוזא בירושלם קרתא קדישא. בתיא
 שעתא דדוד עבר עליה, נפק קלא ואמר דוד במה דאתקטרת
 תשתרי. לך מרדין מירושלם ומלכותא אתעדי מינד. מנא לן דכתיב,
 (שמואל ב יב) הנני מקים עליך רעה מפיתך. מביתך דייקא והכי הוה
 במה דעבר ביה אתענש, ומה דוד מלפא הכי שאר בני עלמא על
 אחת כמה וכמה.

Come and see, because David HaMelech did not guard this level of 'zos' as was fitting for his high level, the kingdom was withheld from him all of that time when his son Avshalom overthrew him. Thus do we learn that this level of 'zos' is hinted to in the kingdom above, in Malchus of Atzilus, and it is hinted to in Yerushalayim, the Holy City. At that time, when David transgressed, a heavenly voice came out

and said, "David, in what you were bound to, Malchus above, you loosened. Go, be removed from Yerushalayim, and the kingdom will be withheld from you. From where do we know this? As it is written (Shmuel II, 12:11): "Behold, I will raise evil upon you from your house." Specifically "from your house." And so it was, in what he transgressed, so he was punished. And if so with David HaMelech, how much more so with the rest of the people of the world.

פָּתַח אִידֶּךָ וְאָמַר (תהלים צד) לוֹלִי יִי עֲזַרְתָּה לִי כְמוֹעַט שְׁכָנָה דְּוֹמָה נַפְשִׁי. תֵּאנָא בְּמֹה זְכָאן יִשְׂרָאֵל דְּלֹא נָתַתִּי לְגִיְהֵנָם כְּשָׂאָר עַמִּין עֹבְדֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת וְלֹא אֶתְמַסְרֵן בִּידוּי דְּדוֹמָה, אֶלֹא בְּהֵאֵי אֶת.

Another opened and said (Tehilim 94:17): "Were not that Hashem was a helper to me, I would have almost rested my soul in silence (Dumah), forever." It was taught, with what does Yisrael merit to not go down to Gehinom like the rest of the idolatrous nations, and not fall into the hands of Dumah, the chief malach of Gehinom? But only with this sign, the bris.

דְּהִכִּי תֵּאנָא בְּשַׁעֲתָא דְּבֵר נֶשׁ נִפְיָא מְעַלְמָא כְּמֹה חֲבִילִי מִלְּאֲכֵי חַבְלָה מְהִירִין אֶתְפַּקְדֵּן עֲלֵיהּ. זְקַפִּין עֵינָא וְחִמּוּאן הָאֵי אֶת דְּהוּא קְרִימָא דְּקוּדְשָׁא, אֶתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ, וְלֹא אֶתִּיחִיב בִּידוּי דְּדוֹמָה לְנַחְתָּא לְגִיְהֵנָם, דְּכָל מָאן דְּאֶתְמַסֵּר בִּידוּי נַחִית לְגִיְהֵנָם וְדָאֵי, וּמִהֵאֵי אֶת דְּחֵלִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְדִינֵין בִּישׁוּן לֹא שְׁלֹטִין בִּיהּ כְּפֵר נֶשׁ אִי אִיהוּ זְכִי לְנִטְוִירֵי לִיהּ לְהֵאֵי אֶת, בְּגִין דְּהוּא אֶתְאַחִיד בְּשֵׁמָא דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

So it was taught: At the time that a person leaves the world, many destroying malachim are commanded upon him and charged to take care of him. When they lift up their eyes and they see this sign, which is the holy covenant, they separate from him, and he is not given into the hands of Dumah, to go down to Gehinom. Because anyone who is given into his hands certainly goes down to Gehinom. From this sign of the bris, those above and below are afraid, and no bad judgment rules over him, on a person, if he merits to guard it

this sign, because he is united with the name of the Holy One Blessed Is He.

כִּינּוּן דְּדוּד מְלָכָא לָא נָטַר אֶת קַיִמָא דָּא בְּדָקָא תּוּוּ, אֲתַעְדִּי מִיָּה
מְלָכוּתָא וְאֲתַטְרִיד מִירוּשְׁלָם. מִיָּד דְּחִיל דְּסַבֵּר דִּיִּתְתּוּן לִיה מִיָּד
וְיִמְסְרוּן לִיה בִּידוּי דְּרוּמָה וְיָמוּת בְּהוּא עֲלָמָא, עַד דְּאֲתַבְּשֵׁר בִּיה
דְּבַתִּיב, (שמואל ב יב) גַּם יְיָ הָעֵבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. בִּיה שְׁעָתָא פְּתַח
וְאָמַר לוּלִי יְיָ עֲזַרְתָּה לִי כַּמְעַט שְׁכָנָה דְּיִמְ"ה נַפְשִׁי.

Since David HaMelech did not guard this sign of the covenant as was fitting for his level, the kingdom was withheld from him and he was sent out of Yerushalayim. He was immediately afraid because he thought that they would immediately bring him down and deliver him into the hands of Dumah and he would die in that world, until he was given the good news, as it is written (Shmuel II, 12:13): "Also Hashem has made your sin to pass, you shall not die." At that time, he opened and said: "Were it not for that Hashem was a helper to me, my soul would have almost dwelled with Dumah." Through guarding the bris, it seems a person is saved from going to Gehinom.

פְּתַח אִידָּךְ וְאָמַר מָאִי הָאִי דְּבַתִּיב דְּאָמַר דְּוּד וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֵת גְּוָהוּ.
מָאִי וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן וְאֵת גְּוָהוּ, מָאֵן יָכִיל לְמַחְבּוֹי לִיה
לְקַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. אֲלָא הָכִי תַנִּינָן בְּהוּא שְׁעָתָא דְּאֲתַנְזֵר עֲלֵיהָ הוּא
עוֹנֵשָׁא, וְדוּד יָדַע דְּעַל דְּלָא נָטַר הָאִי אֶת בְּדָקָא יָאוּת אֲתַעֲנֵשׁ בְּהָאִי,
דְּכִלָּא בְּחָדָא אַחִידָא, וְכִלָּא מִתְרַמְיוּ בְּהָאִי אֶת, וְלָא אֲקַרִי צְדִיק מָאֵן
דְּלָא נָטַר לִיה בְּדָקָא יָאוּת, תְּוָה בְּעֵי בְּעוּתִיה וְאָמַר (שמואל ב טו) וְהִרְאֵנִי
אוֹתוֹ וְאֵת גְּוָהוּ.

Another opened and said: What is this that is written, that David said (Shmuel II, 15:25): "Show me Him and His dwelling." What does it mean, that the verse first says "Show me Him", and then afterwards "His dwelling"? Who is able to see the Holy One Blessed Is He? Rather, so did we learn that in that time that punishment was decreed upon him, and David knew that because he did not guard this sign as is fitting, he was punished in this way, that it is all united as one, the

union of Yesod and Malchus depends on guarding the bris, and all is hinted to in this sign, and a person who does not guard it properly is not called a tzaddik. So he requested his request and he said: "Show me Him and His dwelling."

מֵאֵי אוֹתוֹ, דָּא אֶת קַיִמָא קַדִּישָׁא דְהָא דְחִלְנָא דְאִתְאַבֵּיד מִנָּאִי. מֵאֵי
טַעמָא בְּגִין דְתִרִין אֵלֵין מְלֻכּוּתָא וִירוּשָׁלַם בְּהָא אֲחִידוּן, וּבְגִין כְּדִ
תְּלִי בְּכַעוּתֵיהּ אוֹתוֹ וְאֶת נִוְהוּ דִּיתְתַדְר מְלֻכּוּתָא דְהָא אֶת לְאִתְרֵיהּ.
וְכֻלָּא חַד מְלָה.

What does 'it (oto)' mean? This is the sign of the holy covenant because David said: "I was afraid it was lost from me." What is the reason? Because both of these, the kingdom and Yerushalayim are united in this, and because of this, he made it dependent in his request, Him and His dwelling, that the kingdom of this sign should be restored to its place. And it is all one matter.

פֶּתַח אֵינְךָ וְאָמַר (איוב יט) וּמִבְּשָׂרִי אֲחִוָּה אֱלֹהִים, מֵאֵי וּמִבְּשָׂרִי, וּמִעֲצָמֵי
מִיבְעֵי לֵיהּ. אֶלָּא מִבְּשָׂרִי מִכּוּשׁ. וּמֵאֵי הִיא. דְּכַתִּיב, (ירמיה יא)
וּבֶשֶׂר קִדְשׁ יַעֲבִרוּ מֵעַלְיֶךָ. וּכְתִיב (בראשית יז) וְהִיתָה בְּרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם.
דְּתַנּוּא בְּכָל זְמַנָּא דְאִתְרִשִׁים בְּר נֶשׁ בְּהָא רְשִׁימָא קַדִּישָׁא דְהָא אֶת,
מִנִּיהּ חֲמִי לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מִנִּיהּ מִכּוּשׁ. וְנִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא
אִתְאַחֲדַת בֵּיהּ.

Another student opened and said (Iyov 19:26): "And from my flesh I can see Elokah." What does it mean, "And from my flesh"? It should say, "And from me". Rather, actually "from my flesh". And what is it? As it is written (Yirmiah 11:15): "And holy flesh (the bris) will pass from upon you." And it is written (Bereishis 17:13): "And my covenant will be in your flesh." It is taught: Every time that a person is imprinted in that holy imprint of this sign, through it he sees the Holy One Blessed Is He. Certainly 'through it'. And the holy neshama is unified with him.

וְאֵי לָא זָבִי. דְלָא נָטִיר הָאֵי אֶת. מִזֶּה כְּתִיב, (איוב ד) מִנְשָׁמַת אֱלֹהִים
יֵאבְדוּ. דְהָא רְשִׁימוֹ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אִתְנָטִיר. וְאֵי זָבִי

וְנִטֵּיר לִיהּ, שְׂכִינְתָא לָא אֲתַפְּרֵשׁ מִנִּיהּ. אִימְתִי מִתְקַיְמָא בֵּיהּ בְּד
 אֲתַנְסִיב וְהֵאֵי אֶת עֵייל בְּאֲתֵרִיהּ, (מְצוּיָן דְּתַנְיָא מֵאֵי טַעְמָא וְאִי הִיא אֲזֵלִין כְּתָדָא, אֵלָא
 חֵד דְּכַר וְחֵד נִיבָא) אֲשֶׁתַּתְּפוּ כְּתָדָא וְאֶקְרִי חֵד שְׂמָא, בְּדִין חֵסֵד עֲלָאָה
 שְׂרִיָא עֲלֵיהּ.

And if he does not merit, that he does not guard the sign, this is what is written about him (Iyov 4:9): "Elokah is lost from the neshama," because the imprint of the Holy One Blessed Is He was not guarded. If he does merit and guards it, the Shechina will not separate from him. When is this fulfilled in him? When he is married and this sign goes into its place, that he does the positive mitzvos connected to the bris. (Side note: It is taught, what is the reason that the letters Vav and Heh of Hashem's name go together? One is male and one is female.) They join together as one and it is called one name, then supernal Chesed rests upon them.

בְּאֵן אֲתֵר שְׂרִיָא בְּסִטְרָא דְּדְכוּרָא. וּמֵאֵן חֵסֵד חֵסֵד א"ל דְּאֲתִי וְנִפְקָא
 מִחֲכֻמָּה עֲלָאָה וְאֲתַעֲטֵר בְּדְכוּרָא וּבְגִין כֵּךְ אֲתַבְּסַמַת נִיבָאָה.

- In what place does it rest? In the male aspect, the Yesod. And what is Chesed? Chesed is revealed through Hashem's name Kel, that comes and is revealed from supernal Chochmah and it crowns the male aspect, and because of this, the female aspect is perfumed and sweetened.

תּוּ תַנִּינָן אֱלוֹהֵי חֵי הוּא א"ל נְהִירוּ דְּחֻכְמָתָא. ו' דְּכַר ה' נִיבָאָה.
 אֲשֶׁתַּתְּפוּ כְּתָדָא אֱלוֹהֵי אֶקְרִי. וְנִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא מִהֵאֵי אֲתֵר
 אֲתַאֲחַדְתָּ, וּבְלָא תֵלֵיא בְּהֵאֵי אֶת. וְעַל דָּא כְּתִיב וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלוֹהֵי.
 דָּא שְׁלִימוּתָא דְּכָלָא, מִבְּשָׂרִי מִמֶּשׁ, מִהֵאֵי אֶת מִמֶּשׁ, וְעַל דָּא זְבָאִין
 אֲנִין יִשְׂרָאֵל קַדִּישִׁין דְּאֲחִידִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זְבָאִין אֲנִין
 בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, עֲלֵייהּ כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם תְּדַבְּקִים בֵּי
 וְגו', וּבְגִין כֵּךְ תִּיִם בְּלָכֶם תִּיִם.

- Furthermore we learned, the name Elokah is the name Kel shining out of the Chochmah. The letter Vav is the male aspect, and Heh is the female aspect. When they are bound together, it is called Elokah,

which as we see is the combination of the name Alef-Lamed with Vav-Heh. And the holy neshama is united from this place, and it all depends on this sign, the bris. About this it is written: "And from my flesh I can see Elokah." This is the completion of everything, actually "from my flesh", actually from this sign. Because of this, meritorious is holy Yisrael that they are united in the Holy One Blessed Is He. Meritorious are they in this world and in Olam Haba. On them it is written (Devarim 4:4): "And you are attached to Hashem...", and because of this, "...you are all alive today."

אָמַר רַבִּי אָבָא וּמַה בְּכָל בְּרַי אַתּוֹן חַכְמִיּוֹן וְאַתּוֹן יְתִיבִין הָכָא, אָמְרוּ לֵיהּ אִי צְפוּרָאָה יִתְעַקְרוּ מֵאַתְרֵיהּוּ (דף צד ע"ב) לָא יָדְעִין לָאֵן טַאָסֵן הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי כז) בְּצִפּוֹר נִוּדְדַת מִן קְנֵה בֵּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ.

- Said Rabbi Abba: And in all of this you are so wise, and you are sitting here. They said to him: If a bird would be uprooted from its place, it would not know where to fly, as it is written (Mishlei 27:8): "Like a bird wanders from its nest, so too does a person wander from his place."

וְאַתְרָא דָּא זְבִי לֵן לְאוּרֵייתָא, וְהֵאֵי אוּרְחָא דִּילָן. בְּכָל לִילְיָא פְּלִגּוּתָא אֲנִן נְיִמִין, וּפְלִגּוּתָא אֲנִן עֲסָקִין בְּאוּרֵייתָא. וְכַד אֲנִן קְיִמִין בְּצִפּוּרָא רִיחֵי חַקְלָא וְנַחְרֵי מְנָא נַחְרִין לֵן אוּרֵייתָא וְאַתֵּי שְׁבַת בְּלָבָן וְאַתְרָ דָּא הָא דִּינְיָה לְעִילָא וּמְנָא חָדָא. וּבְמַה סְרַבִּי תְרִיסִין אֲסַתְלָקוּ בְּהָהוּא דִּינָא עַל עוֹנָשָׁא דְאוּרֵייתָא, וְכַדִּין אֲשַׁתְּדְלוּתָא דִּילָן יִמְכָּא וְלִילְיָא בְּאוּרֵייתָא הוּא, וְאַתְרָ דָּא קָא מְסִייעָא לֵן, וּמֵאֵן דְּאַתְפְּרֵשׁ מְכָאן, בְּמֵאֵן דְּאַתְפְּרֵשׁ מִחֵי עֲלִמָּא.

And this place merited us the Torah, and this is our way. Every night, during the first half of it we sleep, and the second half we are busy with learning Torah. And when we get up in the morning, the good aromas of the field and rivers of water shine Torah to us and it becomes settled in our hearts. And this place, behold, they judged it above in the upper worlds one time and

there are many who departed in that judgment for that punishment of the neglect of Torah learning. The townspeople then got the message, and from then on, their daytime and nighttime striving is in the Torah. This place helps us to learn Torah, and one who separates from here is like one who separates from eternal life.

זְקוּף יְדוּי רַבִּי אָבָא וּבְרִיךְ לֹוּן. יְתִבּוּ עַד דְּנִהַר יִמְכּוּא. בְּתַר דְּנִהַר יִמְכּוּא אָמְרוּ לְאַנּוּן בְּרִדְקֵי דְקַמְיִיהוּ פּוֹקוּ וְחִמּוּ אִי נִהַר יִמְכּוּא, וְכָל חַד לִיכּוּא מַלְּה תְּדַתּוּא דְאֹרִייתָא לְהֵאִי גַבְרָא רַבָּא. נִפְקוּ וְחִמּוּ דְנִהַר יִמְכּוּא. אָמְרוּ חַד מְנַיִיהוּ זְמִין חֵאִי יִכּוּא אֲשָׁא מְלַעִילָא. אָמְרוּ אַתְרָא וּבְתוּךְ בֵּיתָא. אָמְרוּ אַתְרָא חַד סָבָא חֵבָא דְזְמִין חֵאִי יִכּוּא לְאַתְרוּקְדָא בְּנוּרָא דָּא, אָמְרוּ רַבִּי אָבָא רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן.

Rebbi Abba lifted up his hands and blessed them. They sat until daybreak. After daybreak, they said to those children who stood before them: Go out and see if it is day, and each one, say a new word of Torah to this great person, the host. They went out and saw that it was daybreak. One of them said: it is set that on this day, a fire will come down from above. Another one said: And it will be in this house. Another one said: One elder here is set that on this day, he will be burned by that fire. Said Rebbi Abba: Let the merciful Father, Hashem, save us!

תְּנוּזָה וְלֹא יָכִיל לְמַלְלָא, אָמְרוּ קוּמְרָא דְהוּרְמָנָא בְּאַרְעָא אַתְפַּסְתּוּ. וְכָד חֹתָ, דְהַחֹוּא יִכּוּא חֵמּוּ חֲבְרִיָּא אִפִּי שְׂכִינְתָא וְאַסְתַּחֲרוּ בְּאֲשָׁא. וְרַבִּי אָבָא אֶתְלַחִטּוּ אֲנַפּוּי בְּנוּרָא מַתְדוּוּתָא דְאֹרִייתָא.

They were astonished and were not able to speak. He said: a binding in the supernal will is grabbed in the earth, meaning that very high ideas are being understood in the physical world. And so it was, on that day, the Chevraya, Rebbi Shimon's special students, saw the face of the Shechina and were surrounded by fire. And Rebbi Abba's face was aflame from the bliss of Torah.

תָּאנָא כּל תּהוּא יוֹמָא לָא נִפְקוּ בְּלֵחוּ מִבֵּיתָא וּבֵיתָא אֲתִקְפֵר בְּקִיטָרָא,
וְהוּוּ חֲדָתָאן מְלִי בְּנוּיִיהוּ, בְּאֵלוּ קַבְלוּ תְּהוּא יוֹמָא אוֹרֵייתָא
מִטּוֹרָא דְּסִינֵי. בְּתַר דְּאֲסִתְּלֵקוּ לָא חוּז יַדְעֵי אִי הוּא יִמְכָּא וְאִי לִילֵיא.
אָמַר רַבִּי אָבָא בְּעוּד דְּאֵנָן קְוִימִין לִימָא כּל חַד מִינָן מְלֵחָ חֲדָתָא
דְּחֻכְמָתָא לְאֲקִשְׂרָא טִיבּוּ לְמֵאֲרִיָּה דְּבֵיתָא מְרִיָּה דְּהִלּוּלָא:

It was taught: That whole day, they did not leave the house, and the house was found with clouds of smoke coming from this awesome fire, and the words of Torah were delightful in their midst, as if they had received the Torah that day on Mt. Sinai. After they left this experience, they did not know if it was day or night. Said Rebbi Abba: While we are still standing here, let each one of us say a new word of wisdom to bind good to the master of the house, their host, the master of this bris mila celebration, as a way to appreciate and thank him for the good that he is doing for us.

פְּתַח חַד וְאָמַר (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁבֵּן חֲצֵרֶיךָ וְגו' .
בְּקִדְמוּתָא חֲצֵרֶיךָ לְבָתֵּר בֵּיתְךָ וּלְבָתֵּר חֵיבְלְךָ. דָּא פְּנִימָאָה מִן
דָּא, וְדָא לְעֵילָא מִן דָּא. יִשְׁבֵּן חֲצֵרֶיךָ בְּקִדְמוּתָא, בְּמָה דָּאֲתָ אָמַר (ישעיה
ד) וְהָיָה הַנְּשָׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ.

One of them opened with a verse (Tehilim 65:5): "Happy is the one who you chose and brought close, he will dwell in your courtyards..." This is a special verse that brings special merit at the time of the bris mila. It has 10 words corresponding to the Ten Sefiros. First it says 'your courtyards', and after it says 'your house', and after that it says 'your palace'. This latter one is more internal than that previous one. And this latter one is higher than that previous one. Spiritually speaking, the more internal a thing is, the higher it is. First, 'he dwells in your courtyards', as you find it says (Yeshayah 4:3): "And it will be that he who remains in Tzion and is left over in Yerushalayim will be called holy."

נְשֻׁבְעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ לְבָתֵּר בְּמָה דָּאֲתָ אָמַר, (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה
בֵּית. תְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית לָא כְּתִיב, דָּאִי כְּתִיב חָבוּ, הוּוּ מוֹשְׁמַע

דְּחִכְמָה בַּיִת אֶקְרִי, אֲלֵא כְּתִיב בְּחִכְמָה יִבְנֶה בַּיִת, הֵינְנִי דְכָתִיב,
(בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו'.

"You should be satisfied with the good of your house" comes after, as you find it says (Mishlei 24:3): "With chochmah will a house be built." It is not written, "The chochmah will build a house", because if it had been written that way, it would imply that chochmah is called a house. Rather, it is written "With chochmah will a house be built," as it is written (Bereishis 2:10): "And a river (Binah) goes out from Eden (Chochmah) to water the garden (Malchus)."

קְדוּשׁ הַיְכָלָד לְבַתֵּר דָּא הוּא שְׁלִימוֹ דְכָלָא, דְּהָכִי תִנְיֵן מַחוּ הַיְכָל.
בְּלוּמֵר ה"י כ"ל, תַּא וְהַאִי. וְכָלָא אֲשֶׁתְּלִים כְּחֵדָא. רִישָׁא דְקָרָא
מַה מוֹכַח דְכָתִיב אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ. תַּא מָאן דְאֶקְרִיב
בְּרִיָה קְרַבְנָא קָמִי קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רַעְוָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתַהוּא
קְרַבְנָא וְאֲתַרְעִי בִיה וְקָרִיב לִיה וְשׁוּי מְדוּרָה בְּתֵרִין אֲדָרִין וְאֲחִיד
לְהַאִי וְלְהַאִי דְאֲנִין תֵּרִין אֲתִקְשְׁרוּ כְּחֵדָא. דְכָתִיב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ. חֲצֵרֶיךָ
וְדַאִי תֵרִי.

"The holy of your palace" comes after, and that is the perfection of all. Thus we learn, what is the meaning of a 'palace' (heichal)? That is to say that we can understand heichal to be 'hei kol' (here is all), this and that one. And now everything is completed as one. The beginning of the verse, how is it proved? As it is written, "Happy is the one who you chose and brought close, he will dwell in your courtyards..." Someone, a father, who offers his son as a sacrifice before the Holy One Blessed Is He, the holy will of the Holy One Blessed Is He is in that sacrifice. And He is excited about it, and He comes close to him, that father, and He sets his dwelling in two chambers, and it unites in this one and that one, that these two are bound like one, as it is written, "he will dwell in your courtyards...". "Your courtyards" is certainly referring to two courtyards.

בְּגוּנֵי כּוֹד חֲסִידֵי קְדוּמָאִי סְבָאן דְהִבָּא כּוֹד מִקְרִיבִין בְּנִיחֵיהוּ לְקְרַבְנָא דָּא.
פְּתַחִי וְאֲמַרִי אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ. אֲנִין דְקוּיִמִי

עליהו אמרי נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. לבתר מברך אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בביתו של אברהם אבינו. ואנו דקיימי
 עליהו אמרי בשם שהכנסתו לבית וכו'. ותנינן בקדמיתא לפעי בר
 נש רחמין עליה ולבתר על אחרא דתיב, (ויקרא טז) וכפר בעדו
 בקדמיתא ולבתר ובעד כל קהל ישראל. ואנו אורחא דא נקטינן והכי
 שפיר וחיי לקמאן.

Because of this, the original chassidim, the elders of this place, when they would bring their sons for this offering, they would open and say, "Happy is the one who you chose and brought close, he will dwell in your courtyards..." Those who stand around would say, "...you should be satisfied with the good of your house, the holy of your palace." Afterwards, the father blesses, "...who has sanctified us with his mitzvos and commanded us to bring him (the baby) into the bris of Avraham our forefather." And those who stand around him say, "Just like you brought him into the bris..." Until today, we fulfill the custom in this manner. We learn that at first, a person should ask for rachamim on himself and afterwards for someone else, as is written regarding the Kohen Gadol on Yom Kippur (Vayikra 16:17): "And he will atone for himself..." at first, and after, "...and on behalf of all of the congregation of Yisrael." And we have chosen this path, and so it is fine and suitable for those who are before us, and they should continue to follow this custom.

אמר רבי אבא ודאי כך הוא ויאות מלה, ומאן דלא אמר הכי אפיק
 גרמיה מעשרה חפות דזמין קדשא בריך הוא למעבד לצדיקיא
 בעלמא דאתי, ובלהו מתקשרן בהאי. ובנינן כך עשרה מילי
 דמתימנותא אית בהאי קרא אשרי תבחר ותקרב וגו'. וכל מלה ומלה
 חד תפה אתעביד מנה. ובאה חולקיון בעלמא דא ובעלמא דאתי,
 דהא אורייתא מתקשרא בלביבו כאלו קיימיתו (דף צה ע"א) בגופיבו
 בטורא דסיני בשעתא דאתיהיבת אורייתא לישראל:

Said Rabbi Abba: Certainly so it is, and it is a fitting matter. And one who does not say this verse, he takes himself out of the ten canopies

that the Holy One Blessed Is He has set to make for the tzaddikim in Olam Haba, and all of them are bound with this, the bris. And because of this, there are ten words of emunah in this verse, "Happy is the one who you chose and brought close..." And from every single word, one canopy is made. Meritorious is our portion in this world, and in Olam Haba, that behold, the Torah is bound in your hearts, as if you stood in your bodies on Mt. Sinai at the time that the Torah was given to Yisrael.

פָּתַח אִידֶּךָ וְאָמַר (שמות כ) מִזֶּבֶחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת
עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ וְגו'. תֵּאנָה כָּל מֵאֵן דְּקָרִיב בְּרִיחַ לְקַרְפְּנָא
דְּא, בְּאֵלוֹ אֶקְרִיב כָּל קַרְפְּנֵי דְעֵלְמָא לְקַמְוִיה דְּקַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
וּבְאֵלוֹ בְּנֵי מִדְבַּחָא שְׁלִימָתָא קַמְוִיה. בְּגִינֵי כֵּךְ בְּעֵי לְסַדְרָא מִדְבַּחָא
בְּמֵאנָא חַד בְּלִיָּיא אֲרַעָא לְמַגְוֵר עֲלֵיהָ הָאֵי קְוִימָא קַדִּישָׁא וְאֶתְחַשְׁבִּי
קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּאֵלוֹ אֲדַבַּח עֲלֵיהָ עֲלִיוֹן וְקַרְפְּנֵי עֵאנָא וְתוֹרֵי.

Another opened and said the verse (Shemos 20:21): "You will make me an altar of earth, and you will sacrifice upon it your burnt offerings and your peace offerings..." It was taught that anyone who offers up his son with this sacrifice, it is as if he offered up all of the sacrifices in the world before the Holy One Blessed Is He. And it is as if he built a perfect altar before Him. Because of this, it is necessary to arrange a makeshift altar in one utensil filled with earth to perform the circumcision of this holy covenant upon it. And it is considered before the Holy One Blessed Is He as if he sacrificed burnt offerings and sacrifices of sheep and oxen upon it. This is why Chassidim have a custom to eat meat with extra special kavanah at a bris mila meal.

וְנִיחָא לִיחַ וְתִיר מִבְּלָחוֹ דְּכְתִיב וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ
וְגו'. בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי. מִהוּ אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי.
דְּא מוֹלָה דְּכְתִיב בָּהּ (תהלים כח) סוֹד יְיָ לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. הָאֵי
מִזְבַּח אֲדָמָה וְדָאֵי כְּמֵא דְאִמִּינָא. בְּתַרְיָה מַה כְּתִיב וְאֵם מִזְבַּח אֲבָנִים
תַעֲשֶׂה לִּי. רְמוֹ לְגִיזְרָא כַּד אֶתְגַּנֵּיר דְּאִיהוּ מַעֲם קָשִׁי קַדְל וְקָשִׁי לְבָא,
הָאֵי אֶקְרִי מִזְבַּח אֲבָנִים.

And it is pleasant to Him more than anything, as is written: "...and you will sacrifice upon it your burnt offerings and your peace offerings...in every place that I mention my name." What is the meaning of "I will mention my name"? This refers to the circumcision, as is written in it (Tehilim 25:14): "The secret of Hashem is to those who fear him, and his bris to make known to them." This altar of earth, certainly, as I said. What is written after it? The verse (Shemos 20:22): "And if you make an altar of stones for me..." This is a hint to a convert when he converts, that he comes from a hard-necked nation, and hard-hearted. This is called an altar of stone.

לֹא תִבְנֶה אֹתָהּן גְּזִית. מָה הוּא, דְּבַעֵי לְאַעְלָא לִיהּ בְּפוֹלְחָנָא דְקִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְלֹא יַגִּיר יְתִיה עַד דִּינִשְׁי פּוֹלְחָנָא אַחְרָא דְעֵבֶד עַד
 הָבָא וְיַעֲדֵי מַנִּיה הָהוּא קִשְׁיֵי דְלִבָּא. וְאִי אֲתַגְּזֵר וְלֹא אַעֲדֵי מַנִּיה הָהוּא
 קִשְׁיֵי דְלִבָּא לְמִיעַל בְּפוֹלְחָנָא קִדִּישָׁא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָרִי הוּא
 כְּהָאֵי פְסִילָא דְאַבְנָא דְגִזְרֵי לִיהּ מַהֲאֵי גִיסָא וּמַהֲאֵי גִיסָא וְאַשְׁתָּאֵר
 אַבְנָא כְּדַבְּקֵימִיתָא. כְּגִין כֵּךְ לֹא תִבְנֶה אֹתָהּן גְּזִית. דְּאִי אַשְׁתָּאֵר
 בְּקִשְׁיוֹתֶיהּ, כִּי תִרְבֵּד הַנֶּפֶת עֲלֶיהָ וְתַחֲלִלֶיהָ, כְּלוּמַר הָהוּא גִזְרוּ דְאַתְגְּזֵר
 לֹא מַהֲנִיָּא לִיהּ.

The previous verse continues: "...do not build them with hewn stones." What does it mean? That it is necessary to bring him, the convert, into the service of the Holy One Blessed Is He, and you should not circumcise him until he forgets the other devotion that he served until now, and so that the hardness of heart will leave him. And if he has a circumcision and the hardness of heart has not left him yet, to allow him to enter into the holy devotion of the Holy One Blessed Is He, behold he is like a disqualified hewn stone that is cut from this side and that side and yet the stone remains the same as before. Because of this it says, "do not build them with hewn stones," meaning that if it remains in its hardness, "for you will raise your sword upon it and will defile it," means to say that the circumcision that was done will not help him.

בְּגוֹנֵי בָד וּבָאָה חוֹלְקִיה דְּמֵאן דְּאֶקְרִיב הָאִי קָרְבָּנָא בְּחִדּוּתָא בְּרַעְוָא
 קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְעֵי לְמַחְדֵּי בְּהָאִי חוֹלְקָא כָּל יוֹמָא
 דְּכַתִּיב, (תהלים ה) וַיִּשְׂמְחוּ כָּל חוֹסֵי בָד לְעוֹלָם וַרְנְנוּ וְתַסְדֵּךְ עָלֵינוּ וְנַעֲלֶצְנוּ
 בָּד אֲהָבֵי שְׂמֹד:

Because of this, meritorious is the portion of one who offers this sacrifice with bliss, and with goodwill, before the Holy One Blessed Is He. And it is necessary for him to rejoice in this portion all day, which is why the one making the bris and any minyan he davens in do not say Tachanun, as is written (Tehilim 5:12): "To rejoice in You, all of those who put their trust in You, they will forever shout out in joy, you will defend them, and they will be jubilant in you, those who love your name."

פָּתַח אִידָּד וַאֲמַר וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וַיֵּרָא יי וְגו'
 אֲנִי אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְגו'. הָאִי קָרָא אִית לְעִינָא בֵּיה
 וּקְשִׁיָּא בְּכַמְּה אֲוֶרְחִין, וְכִי עַד הַשְׁתָּא לָא אַתְּגַלִּי לִיה קֳדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 לְאַבְרָהָם אֵלָּא הָאִידָּנָא כַּד מָטָא לְחַנִּי יוֹמִין וַיֵּרָא יי אֵל אַבְרָם וְלָא
 קָדָם. וְהַכְּתִיב וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם. וַיֵּי אָמַר אֵל אַבְרָם. וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם
 יְדוּעַ תְּדַע וְגו'. וְהָאִידָּנָא מְנִי חוֹשְׁבֵן יוֹמִין, וְכַד מְנִי לְהוּ כְּתִיב וַיֵּרָא יי
 אֵל אַבְרָם, אֲשֶׁתְּכֹמֶע דְּעַד הַשְׁתָּא לָא אַתְּגַלִּי עָלָיו. וְעוּד דְּכַתִּיב בֶּן
 תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים, בְּקֳדָמִיתָא שָׁנָה וְלַבְסוּף שָׁנִים.

Another one opened and said (Bereishis 17:1): "And Avram was ninety-nine years old, and Hashem appeared to him... I am Kel Shakkai. Walk before me and be perfect..." There is reason to look into this verse, and it is problematic in many ways. And was it until now that the Holy One Blessed Is He was not revealed to Avraham? Rather, it is now, when he came to these days, "and Hashem appeared to Avram" and not before. And it was written, "And said Hashem to Avram," and "And Hashem said to Avram," and "And He said to Avram, 'You will certainly know'..." And now he counts the amount of days, and when he counts them, it is written, "And Hashem appeared to Avram." It becomes known that until now He is not revealed to him. And it is further written, "He is ninety year and nine

years." At first, the verse says 'year' in the singular, and at the end the verse says 'years'.

אֵלֶּא הָכִי תֵּאֲנָא, כָּל אֲנֹנְךָ יוֹמִין לֹא כְּתִיב וַיֵּרָא, מָאִי טַעְמָא, אֵלֶּא כָּל
כְּמַה דְּהוּא אָטִים וְסָתִים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ
כְּדַקְתּוּי. הָאִידְנָא אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ דְּכְתִיב וַיֵּרָא. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּבַעַא
לְגַלִּי בֵּיהּ הָאִי אֶת כְּתָרָא קַדְשָׁא.

So it was learned, all of those days when Hashem appeared to Avraham it did not say "And He appeared to him," it said, "He spoke to him." What is the reason? Because as long as he was stopped up and closed, that he did not have the bris mila, the Holy One Blessed Is He was not revealed upon him in a fitting manner. Now He, Hashem, was revealed upon him completely, as it is written, "And He appeared." What is the reason? Because He wanted to reveal to him this sign of the holy crown. Through the bris mila, a person gets connected to the Keser of Hashem, the highest level.

וְעוֹד דְּבַעַא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא מִנִּיהּ זְרַעַא קַדְשָׁא, וְקַדְשָׁא
לֹא לְהוּי כְּעוֹד דְּאִיהוּ אָטִים בְּשָׂרָא, אֵלֶּא אָמַר הַשְׁתָּא דְּהוּא בֵּן
תְּשַׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וְזִמְן קָרִיב הוּא דִּינְפּוּק מִנִּיהּ זְרַעַא קַדְשָׁא,
לְהוּי הוּא קַדְשָׁא בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר יְנַפּוּק מִנִּיהּ זְרַעַא קַדְשָׁא. בְּגִין
כְּדִּי מִנֵּי יוֹמוֹי בְּהָאִי וְלֹא כְּכָל הַנֵּי זְמַנֵּי קַדְמִיתָא. תּוּ תְּשַׁעִים שָׁנָה, דְּכָל
יוֹמוֹי קַדְמָאִי לֹא הוּוּ שָׁנִים אֵלֶּא כְּתֵד שָׁנָה דְּלֹא הוּוּ יוֹמוֹי יוֹמִין, הַשְׁתָּא
דְּמִטָּא לְהָאִי, שָׁנִים אֲנֹנְךָ וְלֹא שָׁנָה:

And furthermore, that the Holy One Blessed Is He wanted to bring out holy seed from him, and he, Avraham, is not holy as long as his flesh is blocked. Rather, He said: Now that he is ninety-nine years, soon the time will come when that holy seed will come out of him. He must be holy at first, and then after, the holy seed will come out from him. Because of this, He counted his days at this point, and not all of those previous times. Moreover, the expression 'ninety year' indicates that all of his previous years were not years, but rather like

one big year because his days were not days. Now that he came to this, they are 'years', and not 'year'.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׂדֵי. מָאִי מוֹשְׁמַע דְּעַד הַשְּׁתָּא לָא קֹאמַר אֲנִי
אֵל שְׂדֵי. אֵלָא הָבֵי תְּאַנָּא, עֲבַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּתָרִין
תְּתַאֲרִין דְּלָא קִדְשִׁין לְתַתָּא. וְכֹל אֲנֹן דְּלָא אֲתַנְּזְרוּ יִסְתַּאבֹּן בְּהוֹן.

"And He said to him, I am Kel Shakkai." What is implied by this? That until now, He did not say this, that "I am Kel Shakkai." So it was taught, the Holy One Blessed Is He made lower crowns that are not holy, beneath. And all of those who are not circumcised become defiled in them.

וּרְשִׁימוֹן בְּהוֹן, וּמָאִי רְשׁוּמָא אִית בְּהוֹן, דְּאֲתַתְּחוּ בְּהוּ שִׁין דַּל"ת וְלָא
יְתִיר, וּבְגִין כֶּךָ אִסְתַּאבֹּן בְּהוּ וְאֲתַדְּבִקוֹן בְּהוּ. כְּתַר דְּאֲתַנְּזְרוּ
נִפְקוֹן מֵאֲלִין וְעֵאלִין בְּנִדְפוּי דְּשִׁבְנִתָּא וְאֲתַנְּלָא בְּהוּ יו"ד רְשִׁימָא
קִדְשָׁא אֵת קִיּוּמָא שְׁלִים (דף צה ע"ב) וְאֲתַרְשִׁים בְּהוּ שְׂדֵי וְאֲשְׁתְּלִים
בְּקִיּוּמָא שְׁלִים, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּהָאִי אֲנִי אֵל שְׂדֵי.

And it is imprinted in them. And what imprint in is them? The letters Shin and Dalet, and no more letters are seen in them. The Shin and Dalet comprise the name of entities from the Other Side. And because of this they, the uncircumcised, are defiled in them and they are attached to them. After they are circumcised, they come out of these, out of the Other Side, and they enter into the wings of the Shechina and the holy imprint of the letter Yud is revealed in them, the perfect sign of the covenant. And then the holy name Shakkai, made up of Shin, Dalet, and Yud, is imprinted in him, and it is completed in an absolute covenant. And because of this it is written on this, "I am Kel Shakkai."

הַתְּתַקְלָךְ לְפָנֵי וְהִיָּה תְּמוּם, שְׁלִים, דְּהַשְּׁתָּא אֵת חֶסֶר בְּרְשִׁימָא דְּשִׁין
וְדַל"ת, גִּזְר גְּרַמְזָךְ וְהִיָּי שְׁלִים בְּרְשִׁימָא דְּיו"ד. וּמָאֵן דְּאִיהוּ
בְּרְשׁוּמָא דָּא אֲתַתְּחוּ לְאֲתַבְּרָכָא בְּשְׂמָא דָּא דְּכְתִיב, (בראשית כח) וְאֵל שְׂדֵי
יְבָרַךְ אוֹתְךָ.

The verse continues (Bereishis 17:1); "Walk before me and be complete." Complete, because now the missing letter of the Shin and Dalet is becoming complete. "Circumcise yourself and be complete with the imprint of the Yud." And one who is in this imprint, he is fitting to be blessed in this name, as is written (Bereishis 28:3): "And Kel Shakkai will bless you."

מהו אל שדי. שהוא דברכאן נפקן מניה, הוא דשליט על בתרין תתאין, וכלא מדחלתיה דחלין ומודעזעין, בגין כך מאן דאתגור, כל אנון דלא קדישין אתרחקן מניה ולא שלטין ביה. ולא עוד אלא דלא נחית לגיהנם דבתיב, (ישעיה ס) ועמד בלם צדיקים וגו'.

What is the revelation of Hashem through the name El Shaddai? The one that blessing come out from, that rules over all the lower crowns, and all fear in fear and trembling, because of this one who is circumcised. All of those that are not holy are distanced from him and have no control over him. Not only that, but he does not go down to Gehinom, as is written (Yeshayah 60:21): "And your people are all tzaddikim..."

אמר רבי אבא ובאין אתון בעלמא דין ובעלמא דאתי, ופאה חולקי דאתנא למשמע מלין אלין מפומיבון, בלבו קדישין, בלבו בני אלהא קדישא, עליבו כתיב, (ישעיה מד) זה יאמר ליי אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליי ובשם ישראל וכנה. כל חד מנבון אחיד ואתקשר במלכא קדישא עלאה, ואתון רברבן מנבון תריסין מתהיא ארץ דאקרי ארץ החיים דרברבנוהי אכלין מנבנא דטלא קדישא:

Said Rabbi Abba: Meritorious are you in this world and in Olam Haba! Meritorious is my portion that I came to hear these words from your mouths! You are all holy, you are all children of the holy Kel. About you it is written (Yeshayah 44:5): "This will say, 'I am to Hashem,' and this will be called by the name Yaakov, and this will write his hand to Hashem, and you will be called by the name Yisrael." Each one of you is united and bound in the supernal holy King, and you are great appointed shields of that land that is called the Land of the Living,

that its rulers eat from the mon (the manna), the holy dew. The world is protected in your merit.

פָּתַח אִידָד וְאָמַר (קהלת י') אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶד בֶּן חוּרִין וְשֶׁרִיד בָּעַת
 יֵאָכְלוּ. וּבְתִיב אִי לָךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶד נֶעַר וְשֶׁרִיד בְּבִקְרָא יֵאָכְלוּ.
 הֵינִי קָרְאִי קִשְׁיִין אֶהְדְּדִי. וְלֹא קִשְׁיִין, הֵאֵי דְבְתִיב אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ, דָּא
 אֶרֶץ דְּלֵעִילָא דְשִׁלְטָא עַל כָּל אַנְוִן חַיִּין דְּלֵעִילָא. וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרִי אֶרֶץ
 חַתִּיִּים, וְעֵלָה בְּתִיב, (דְּבָרִים יא) אֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ דְרַשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד.
 וּבְתִיב אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפְּנוֹת תֵּאֱכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תִחְסַר בַּל בָּהּ. לֹא
 תִחְסַר בַּל בָּהּ דְּיִיקָא. וְכָל כֶּךָ לְמַח, מִשּׁוּם דְּבְתִיב שְׁמֵלֶכֶד בֶּן חוּרִים.
 דָּא קִדְשָׁא בְרִידָא הוּא. בְּמַח דָּאֵת אָמַר, (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל.

Another one opened and said the verse (Kohélet 10:17): "Happy are you, Land, that your King is free and your princes eat at the set time." And it is written, "Woe to you land, that your King is a young boy and your princes eat in the morning." These verses are seemingly difficult for each other, they are self-contradictory. Actually no, they are not difficult. This first one is written, "Happy are you, Land..." - this is referring to the land above, that reigns over all of those levels of vitality above. And because of this it is called the Land of the Living, because it transmits life. And about it is written (Devarim 11:12): "The Land that Hashem Elokecha always seeks." And it is written: "A Land that not in poverty will you eat bread, you will not be lacking anything in it." Specifically, "you will not lack anything in it." And all of this, why? Because it is written, "that your King is free." This is the Holy One Blessed Is He. As you find it says (Shemot 4:22): "My son, my firstborn Yisrael." Hashem is constantly providing for His people, us.

בֶּן חוּרִין, מַחֵו בֶּן חוּרִין בְּמַח דָּאֵת אָמַר, (ויקרא כה) יוֹבֵל הוּא קִדְשׁ תַּהֲיֶה
 לָכֶם. וּבְתִיב וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאֶרֶץ דְּהָא כָּל חִירוֹ מִיּוֹבֵלָא קָא אֶתִי.
 בְּגִין כֶּךָ בֶּן חוּרִין. וְאִי תִימָא בֶּן חוּרִין וְלֹא בְתִיב בֶּן חִירוֹת. הָכִי הוּא
 וְדָאֵי בֶּן חִירוֹת מִיבְעֵי לִיהּ.

"Free." What does 'free' mean? As you find it says (Vayikra 25:12): "Yovel, the 50th year of the Eretz Yisrael agricultural cycle, is holy to you." And it is written, "And you will proclaim liberty throughout the land," that behold, all freedom comes from the Yovel. Because of this, 'free'. If you say it is written as 'free' (ben chorin), and it is not written, 'son of freedom' (ben cheirus), this is certainly the way it is. It should say 'free' (ben chorin),

אֵלָא בְּמִתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילָן תְּנִינָא. כִּד מִתְחַבְּרָן יו"ד בְּה' כְּדִין
כְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וְלֹא
תִימָא כִּד מִתְחַבְּרָן, אֵלָא מִתְחַבְּרָן וְדָאֵי. וּבְגִין כִּד בְּן חוֹרִין כְּתִיב,
וְעַל דָּא אֲשֶׁרִיד אֶרֶץ שְׂמֹלֶכֶד בְּן חוֹרִין, וְשֶׁרִיד בְּעַת יֹאכְלוּ בְּחֻדְוֹתָא
בְּשְׁלִימוּ בְרַעְוָא.

But in our hidden Mishna, a collection of hidden secrets found among the masters of the Zohar, it is taught: When Yud, the sefira of Chochmah, and Heh, the sefira of Binah, are joined, then it is written (Bereishis 2:10): "And a river came out of Eden to water the garden." Do not say 'when, indicating possibility, they are joined', but rather 'certainly they are joined!' Because of this it is written 'free' (ben chorin), and on this it is written, "Happy is the land where your King is free, and your princes eat at the set time" in bliss, in completeness, in contentment.

אִי לָךְ אֶרֶץ שְׂמֹלֶכֶד נַעַר, הָאֵי אֶרֶץ דְּלִתְתָא, דְּתִנְיָא כָּל שְׂאָר אֶרְעֵי
דְּשְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת אֲתִיחִיבוּ לְרַבְרַבִּין
תְּרִיסִין דְּמִכְּנָן עַל־יְהוּ, וְעִילָא מִכְּלָהוּ הֵהוּא דְּכְתִיב בֵּיהּ (תהלים לו) נַעַר
הָיִיתִי גַם וְקִנְיָתִי. וְתֵאנָא הָאֵי קָרָא שְׂרוּ שֶׁל עוֹלָם אָמְרוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב
אִי לָךְ אֶרֶץ שְׂמֹלֶכֶד נַעַר. וְוִי לְעֵלְמָא דְּמִסְמָרָא דָּא יְנַקָּא, וְכִד יִשְׂרָאֵל
בְּגִלוֹתָא יְנַקֵּן בְּמֵאן דִּינִיק מְרִשׁוּתָא אַחְרָא.

However, it says, "Woe to you land, that your King is a young boy..." - this is referring to the Land below, slavery to the physical world, as it is taught that all of the rest of lands of the rest of the idolatrous nations are given to appointed chiefs, the malachim, that

are shields that are appointed over them. And above them all is the one written about (Tehilim 37:25): "I was a young boy, indeed I grew old." And it was taught: This verse is said about the prince of the universe, the malach Metat in the world of Yetzirah. And on this it is written, "Woe to you land, that your King is a young boy..." Woe to the world that is nourished from this aspect, that people are relating to Metat, and not seeking Hashem. And when Yisrael is in exile, when Hashem's presence is concealed, it is like one who is nourished from an 'Other' domain.

וְשָׂרִיף בְּבֹקֶר יֹאכְלוּ וְלֹא בְּכוֹלֵי יוֹמָא. בְּבֹקֶר וְלֹא בְּזִמְנָא אַחְרָא דְיוֹמָא.
 דְּתַנְיָא בְּשַׁעֲתָא דְחַמְּה זִוְרַתָּת וְאַתְיִין וְסַגְדִּין לִיה לְשִׁמּוּשָׁא
 רוּזְנָא תְּלֵי בְּעֵלְמָא, בְּשַׁעֲתָא דְמִנְחָה רוּזְנָא תְּלֵיָא בְּעֵלְמָא. כְּאֵן גְּרַם
 חַי, מִשּׁוּם דְּמִלְכָּד נַעַר הָהוּא דְאַקְרִי נַעַר. וְאַתּוֹן וְכֵּן קְשׁוּט קְדִישִׁי
 עֲלִיזוֹן בְּנֵי מִלְכָּא קְדִישָׁא לֹא יִגְקוּן מִחַי סְטָרָא, אֲלֵא מִהָהוּא אַתְר
 קְדִישָׁא דְלַעִילָא. עֲלִיזוֹן כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם תִּדְבְּקוּם בֵּינֵי אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

"...and your princes eat in the morning," and not the whole day, meaning that they cannot be nourished by Elokus all of the time, only in the morning, and not any other time of the day. It is taught that in the time when the sun shines and they, the people, come to bow down to the sun, wrath hangs in the world. At the time of mincha, in the afternoon, wrath hangs in the world. Who causes this? Because "your King is a young boy", the one who is called a 'young boy'. And you meritorious tzadikim, supernal sacred ones, children of the Holy King, you are not nourished from this aspect, rather you are nourished from the holy supernal place in everything and in every way because you have the bris mila. About you it is written (Devarim 4:4): "And you who are attached to Hashem Elokeichem, all of you are truly alive today."

פֶּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (ישעיה ה) אֲשִׁירָה נָא לִידִידֵי שִׁירַת דְּדוּדֵי לְכַרְמוֹ
 וְגו'. וְיַעֲזֹקְהוּ וְיִסְקַלְהוּ וְגו'. הֲנֵי קָרָאִי אֵית לְאַסְתַּבְּלָא בְּהוּ. אַמְרֵי
 כְּתִיב שִׁירָה, תּוֹכַחַה מִיבְעֵי לִיה. לִידִידֵי, לְדוּדֵי מִיבְעֵי לִיה. בְּמַה

דְּכַתִּיב שִׁירַת דּוּדִי. כָּרָם הָיָה לִידֵידִי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֹן. אֶסְתַּבְּלֵנָא בְּכָל
 אֹרְיֵיתָא וְלֹא אֶשְׁבַּחְנָא אַתְרָא דְאַקְרִי קֶרֶן בֶּן שָׁמֹן. אֵלֶּא הֵינִי קְרִיא
 הָא אוֹקְמוּנָה תְּבַרְיָא בְּכַמְּה גּוֹנִין וְכִלְהוּ שְׁפִיר וְהָכִי הוּא, אֲבָל אֶשְׁרִיה
 נָא לִידֵידִי דָּא יִצְחָק דִּתְהוּה יְדִיד, וְאַקְרִי יְדִיד עַד לָא יִפּוּק לְעֵלְמָא.

Rebbi Abba opened the discourse and said the verse (Yeshaya 5:1-2): "I will sing, please, to my beloved friend, a song of my beloved in his vineyard...and he fenced it and he removed the stones..." There is a good reason to look closely into these verses that say a parable about the love between Hashem and the Jewish people. **Why does it say 'song'? Its should say 'reproof'** because it reproves them for having done bad. And it says 'liyedidi', which has the connotations of a beloved friend, but it should have said 'ledodi', which is the proper word for 'beloved', as is written immediately after, "shirat dodi" (song of my beloved). **"My beloved friend had a vineyard in a bountiful corner (keren ben shamen)."** I looke through the entire Torah, and did not find a location called Keren Ben Shemen. Rather, the Chevraya explained these verses in many ways, and all of them are fitting, and so it is. But, "I will sing, please, to my beloved friend" - this is referring to Yitzchak who was a friend (yedid), and he is called a friend before he came out to the world.

אֲמַאי יְדִיד, דְּתַנְיֵין רְחִימוּ סְגִי תְהוּה לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּיה דְלָא
 אֶתְעַבִּיד עַד דְלָא אֶתְגַּזֵּר אֲבָרְהָם אֲבוּהָ וְאַקְרִי שְׁלִים וְאַתְרוּסָף
 לִיָּה ה"א לְאַשְׁלֻמוּתָא. וְכֵן לְשִׁירָה תָּאִי ה"א אֶתְיַהֲבֵת לָהּ. תְּכָא אִית
 לְאַסְתַּבְּלָא, ה' לְשִׁירָה שְׁפִיר, אֲבָל לְאַבְרָהָם אֲמַאי ה"א וְלָא יו"ד, ו'
 מִיבְעִי לִיָּה דְהָא הוּא דְבַר תְּהוּה. אֵלֶּא רֻזָּא עֲלָאָה תְהוּה סְתִים פְּגִיזוֹן
 אֲבָרְהָם סְלִיק לְעִילָא וְנָטִיל רֻזָּא מֵה"א עֲלָאָה דְאִיהוּ עֲלֵמָא דְדַכּוּרָא.
 ה"א עֲלָאָה וְה"א תְּתָאָה, תָּאִי תְּלִיא בְּדַכּוּרָא, וְתָאִי בְּנִקְבָא וְדָאִי. וְכֵן
 כֵּד אֲבָרְהָם סְלִיק בְּה"א דְעִילָא, וְשִׁירָה נְתַתָּא בְּה"א דְלִתְתָּא.

Why is Yitzchak called yedid? Because we learned that the Holy One Blessed Is He had tremendous love for him that was not manifest until his father Avraham was circumcised, and is called 'complete', and the letter Heh was added to him for completion. And so also the

letter Heh was given to Sarah. Here there is what to look into. That the Heh was given to Sarah is understandable, but why was Avraham given a Heh, and not a Yud? It should be a Yud, because it is the masculine letter! Rather, it is a supernal secret hidden inside of us. Avraham ascended above and he took the secret from the supernal Heh, which is the masculine world. Regarding the upper Heh and the lower Heh, this one depends on the male aspect, and this one upon the female aspect. Certainly this is the way it is. And because of this, Avraham rose with the upper Heh, and Sarah descended with the lower Heh.

תנו דכתיב פה יהיה זרעך. ותנא זרעך, זרעך ממש, דהנה שארי למיעל
 בהאי קיום, ומאן דשארי למיעל בהאי קיום עאל. ובגניני כף גיורא
 דאתגזר גר צדק אקרי בגין דלא אתא מנוצא קדישא דאתגזרו, ועל
 דא מאן דעאל בהאי שמייה בהאי. אברהם, בגין כף פתיב ביה פה
 יהיה זרעך, זרעך ממש. ואתמסר ליה ה"א.

Furthermore, it is written (Bereishis 15:5): "Thus will be your seed..." And it was taught 'your seed', actually 'your seed' that was beginning to enter into this covenant. And one who begins to enter goes into this covenant. And because of this, a convert who is circumcised is called a righteous convert because he does not come from a holy branch that was circumcised. And regarding this, one who enters into this level, his name is called like this, a righteous convert. Avraham, because of this, it is written about him: "Thus will be your seed...", actually your seed. And this Heh of Bina was given to him.

בְּתֵר דְּאַתְמַסְרֵת ה"א לְשָׂרָה אֶתְחַבְּרוּ תְרִין הַחַיִּין כְּחָדָא וְאוּלִידוּ
 לְעֵילָא, וּמֵאִי דְנִפְקַ מְנִייהוּ הוּא יו"ד, בְּגִינֵי כֶּף יו"ד אֶת רִישָׁא
 דִּיצְחָק דְּכַר. מִכָּאֵן שְׂאֲרֵי דְכוּרָא לְאַתְפְּשָׁמָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית
 כא) כִּי בְּיָצֵחַק יִקְרָא לְךָ זְרַע. בְּיָצֵחַק וְלֹא כֶּף. יִצְחָק אוּלִיד לְעֵילָא
 דְּכְתִיב, (מיכה ז) תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב. יַעֲקֹב אֲשֵׁלִים כָּלָא.

After the Heh was given to Sarah, both Hehs were joined as one and they gave birth above to the manifestation of the neshama of

Yitzchak. And what came out of them was the letter Yud. Because of this, Yud is the first letter of Yitzchak, the male aspect. From here, the male aspect begins to spread out, meaning that Avraham's descendants will be able to fulfill the active male role of shining the light of the Shechina in the world. About this it is written (Bereishis 21:12): "Because through Yitzchak, he will be called to you a seed." "Through Yitzchak," and not through you. Yitzchak is born above in the spiritual worlds as it is written (Michah 7:20): "You gave truth to Yaakov." Yaakov completed everything.

וְאִי תִימָא וְכִי אַבְרָהָם בְּהָאֵי אֲתֵאחִיד וְלֹא יִתִיר, וְהָא כְּתִיב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲלֵא חוֹלְקָא דִּילִיָּה בְּדָּ הוּא בְּגִין דְּעֵבִיד חֶסֶד עִם בְּנֵי עֲלָמָא. אֲבָל לְאוֹלָדָא חָכָא אֲחִיד וּמְחַבָּא שְׂאֲרֵי. וְעַל דָּא לֹא אֲתֵיגְדָר אַבְרָהָם אֲלֵא בֶן תְּשׁוּעִים וְתִשְׁעֵי שָׁנָה. וְרוּא דְּמַלְכָּה הָא אֲתֵיבֵדַע וְאוֹקִימְנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן.

And if you will say, "And was Avraham," that he was uniting with this, the level of Binah, and not more, to the level of Chochmah, is it not written (Michah 7:20): "Chesed l'Avraham." Rather, so was his portion of Chochmah because he did chesed with the people of the world. But to give birth, here he was united, and from here he began. And because of this, Avraham was not circumcised, only at ninety-nine years old. And the secret of the matter, behold it is known, was explained in our Mishnah.

וּבְגִין בְּדָּ יִצְחָק דִּינָא קִשְׂיָא נִפְקִי לְאַחֲדָא לְחוֹלְקִיָּהּ, וְלְאוֹלָדָא וְחֶסֶד אֲקָרִי, וְעַל דָּא יַעֲקֹב אֲשֵׁלִים כְּלָא מִהָאֵי סִטְרָא וּמִהָאֵי סִטְרָא, כּוּסְטְרָא דְּאֲחִידוֹ אַבְרָהָם וְיִצְחָק לְחוֹלְקִיָּהוֹן לְעֵילָא הוּא שְׁלִימוּתָא. כּוּסְטְרָא דְּאֲתִיבֵיב לְהוּ לְאוֹלָדָא מִתְתָּא לְעֵילָא הוּא שְׁלִמוּתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מ"ט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּדָּ אֲתִפְאָר. בִּיה אֲתֵאחִידוֹ גְּוֹוִינִין מִעֵילָא וּמִתְתָּא.

And because of this Yitzchak is harsh judgment, relative to the world, so he, Avraham, came out to unite to his portion and to give birth, and he is called Chesed. And therefore Yaakov

completed everything, from this aspect and from that aspect, to bring the two sides into the middle column. From the aspect that Avraham and Yitzchak united in their portions above, he, Yaakov, is complete because he is in the middle, from the aspect that is given to them to give birth from below to above. He is completion. And on this it is written (Yeshaya 49:3): "Yisrael, that in you I am glorified." In it the colors are united from above and from below.

וְעַל דָּא כְּתוּב הֵבֵא שִׁירָה דְּכְתוּב, (ישעיה ה) אֲשִׁירָה נָא לְיִדְיָי. שִׁירָה
וְדָא, דְּהָא אֲקָרִי לְאוֹלָדָא דְּכָר, דְּהָא אֲקָרִי יְדִיד עַד לָא יְפוּק
לְעֵלְמָא. וְאִית דְּאֲמָרִי אֲשִׁירָה נָא לְיִדְיָי דָּא אֲבָרְהָם כְּמַה דְּאֵת אֲמֹר,
(ירמיה יא) מַה לְיִדְיָי בְּבֵיתִי. וְאֲבָרְהָם יְרִית יְרוּתָא דְּאֲחֶסְנַת חוּלְקָא דָּא,
אָבֵל עַל מַה דְּאֲמִינָא דְּדָא יְצַחֵק חֲכִי הוּא.

And therefore it is written as 'song', as it is written in our verse from above (Yeshaya 5:1): "I will sing, please, to my beloved friend..." Certainly a song, because he is called to give birth to a male because he is called a beloved one (yedid) before he came to the world. And there are those who say, "I will sing, please, to my beloved friend..." is referring to Avraham, as you find it says in a different verse (Yirmiah 11:15): "What is my beloved friend doing in my house?" And Avraham inherited the inheritance of this portion, but on what I said that this is Yitzchak, it is like this.

שִׁירַת דּוּדִי לְכַרְמוֹ. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא דְּאֲקָרִי דּוּדִי דְּכְתוּב, (שיר
השירים ה) דּוּדִי צֵחַ וְאָדוּם. יְדִידִי, אֲחִיד בְּדוּדִי דְּכָר וּמְנִיָּה אֲתַנְטַע
כְּרָם, דְּכְתוּב כְּרָם הִיָּה לְיִדְיָי.

"The song of my beloved for his vineyard," - this is the Holy One Blessed Is He who is called 'my beloved' (dodi), as it is written (Shir HaShirim 5:10): "My beloved one is brilliant and ruddy." The level of 'my beloved friend' (yedidi) is united with 'my beloved' (dodi) male, and from him the vineyard is planted, as is written, "there was a vineyard to my beloved (yedidi)."

בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן. מֵאֵי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן. אֲלֵא בְּמִזְחָה נִפְיָא הָאֵי כְּרָם וּבְמִזְחָה
 אֲתִנְטֵעַ, תּוֹר וְאָמַר בְּקֶרֶן. מֵאֵי קֶרֶן דְּכִתְיִב, (יהושע ו) בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל.
 בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. שְׂאֵרֵי. וְהָאֵי קֶרֶן אֲתֵאחֵיד בְּתַחֲוֵא דְכֵר דְאֶקְרִי בֶּן שָׁמֶן.

"...A vineyard in a bountiful corner (keren ben shamen)." What is this Keren Ben Shamen? Rather, the expression describes what comes out from this vineyard and from what is it planted. He returned and said, 'in a keren.' What is this keren? It is as written (Yehoshua 6:5): "With the horn (keren) of the Yovel." With the horn, shofar, that is blown at the beginning of the Yovel, 50th, year of the agricultural cycle, it begins by proclaiming freedom. And this horn is united with that male aspect that is called 'ben shamen' (son of the oil).

מִזְחָה בֶּן שָׁמֶן בְּמִזְחָה דְאֵת אָמַר בֶּן חוֹרִין. וְתַרְוִיחֵהוּ חַד מְלָחָה, שָׁמֶן
 דְּמִתְמָן נְגִיד מְשַׁחָא וְרַבּוּ לְאֲדַלְקָא בּוֹצִינִין, וּבְגִין כֵּךְ בֶּן שָׁמֶן.
 וְדָא שָׁמֶן וְרַבּוּ נְגִיד וּנְפִיק וְאֲדַלִּיק בּוֹצִינִין עַד דְּנִטִּיל לִיה וּכְנִישׁ לִיה
 הָאֵי קֶרֶן, וְדָא אֶקְרִי קֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּגִינֵי כֵּךְ לִית מְשִׁיחוּתָא דְּמַלְכוּתָא
 אֲלֵא בְּקֶרֶן, וְעַל דָּא אֲתִמְשַׁךְ מַלְכוּתָא דְדוֹד דְאֲתִמְשַׁח בְּקֶרֶן
 וְאֲתֵאחֵיד בֵּיה.

What is the meaning of 'ben shamen'? Like you find that it says, 'ben chorin' (a free person). And they are both one matter, 'oil', because from there oil flows and increases to light the menoras, the sefiros. And because of this it is, 'ben shamen', meaning 'coming from the oil'. And this oil increases, flows, and comes out, and lights menoras until it takes it and gathers it, this horn. And this is called the horn of Yovel. Because of this, there is no anointing of the kingship except with the horn, as the Gemara says in Maseches Horiyos. And because of this, it is used to anoint the kingdom of David, because he was anointed with the horn and united with it, with that supernal, transcendent level.

וַיְעִזְקֵהוּ, כְּהָאֵי עֲזָקָא דְאֶסְתַּחַר לְכָל סְטָרִין. וַיִּסְקְלֵהוּ, דְאֶעְרִי מִנִּיה
 וּמְחִילָקִיהָ בְּלֵא אֲנִין רַבְרַבִּין בְּלֵא אֲנִין תְּרִיסִין בְּלֵא אֲנִין כְּתָרִין

תַּתְּאִין, וְהוּא נָסִיב לִיה לְחַאי בְּרַם לְחוּלְקֵיהּ, דְּכְתִיב, (דברים לב) כִּי חִלַּק
 יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ.

"And he fenced it," like this fence that surrounds from all sides. "And he removed the stones," He, Hashem, took it, the hard-heartedness that comes from the foreskin, away from him and his portion, from all of those chiefs, the malachim of the other nations, all of those shields, all of those lower crowns, and He took it to this vineyard, to His portion, as is written (Devarim 32:9): "Because His nation is a portion of Hashem, Yaakov the lot of his inheritance."

וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֵק, כְּמֹה דְאֵת אָמֵר, (ירמיה ב) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךְ שׁוֹרֵק, בְּלֶה
 זְרַע אָמֵת. בְּלֶה כְּתִיב כְּה־א. מִכָּאן שְׂאֵרֵי אַבְרָהָם לְאוֹלָדָא
 לְעֵילָא, וּמִחַאי נָפֵק זְרַע אָמֵת. בְּלֶה זְרַע אָמֵת וְדָאֵי, חֵינּוּ דְכְתִיב כְּה
 יְהִיָּה זְרַעְךָ, וּכְלָא תֵד מְלֶה. וּבְאֵה חוּלְקֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּיִרְתּוּ יְרוּתָא
 קְדִישָׁא דָא. סוֹפִיָּה דְקָרָא (ישעיה ה) וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ. כֹּהוּ מִגְדָּל כְּמֹה
 דְאֵת אָמֵר, (משלי יח) מִגְדָּל עוֹ שָׁם יְיָ, בּוּ יְרוּזִן צְדִיק וְנִשְׁגָּב. בּוּ יְרוּזִן
 צְדִיק וְדָאֵי.

"And he planted a choice vineyard." As you find it says (Yirmiah 2:21):
 "And I planted you a choice vine, a true seed." When it says 'complete',
 'kol' meaning the male aspect, it is written with a letter Heh, meaning
 the female aspect, indicating a unification. From here Avraham begins
 to give birth above into the spiritual worlds, and from this comes out
 true seed, Yitzchak, who ends up bringing Yaakov, the quality of emes,
 into the world. All true seed, certainly. As it is written, "Thus will be
 your seed." It is all one matter. Meritorious is the portion of Yisrael,
 that he merited this holy inheritance. Then at the end of the verse
 (Yeshayah 5:2): "And he built a tower in its midst." What is the tower?
 As you find it says (Mishlei 18:10): "A tower of power, the name of
 Hashem, a tzaddik runs to it and is strengthened." Certainly the
 tzaddik will run to it.

וְגַם יָקֵב חֶצֶב בּוּ דָא תְרַעָא דְצַדִּיק כְּמֹה דְאֵת אָמֵר, (תהלים קיח) בְּתַחֲנוּ
 לִי שְׁעָרֵי צַדִּיק. מָאֵי מִשְׁמַע, דְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל דְאֵתְגִזֵּר, עֵייל

בְּתַרְוֵייהוּ וְזָכִי לְתַרְוֵייהוּ. וּמֵאֵן דְּקָרִיב בְּרִיחַ לְקָרְבָנָא דָּא עֵייל לִיה
 בְּשִׁמְא קְדִישָׁא, וְעַל אֵת דָּא מִתְקַיְמִין שְׁמִיא וְאַרְעָא דְכַתִּיב, (ירמיה
 ג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. וְהֵאֵי
 מְאִרִּיה דְּהַלּוּלָא דָּא זָכָה לְכַלָּא לְמַחְזֵי קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲנָשִׁין
 בְּאַנְשִׁין בְּהֵאֵי יוֹמָא.

"And he also hewed a winepress in it" - this winepress is the gate of tzedek, indicating the sefira of Malchus, as you find it says (Tehilim 118:19): "Open for me the gates of tzedek." What is implied? That every Jew who is circumcised enters into both and he merits both. And one who offers up his son in this sacrifice, he brings him into the holy name, the Shechina rests upon him. And it is upon this sign that the Heavens and Earth endure, as is written (Yirmiah 33:25): "Were it not for my bris, day and night, the ordinances of Heaven and Earth, I would not have appointed." And the host of this celebration merited to all of this, to the full manifestation of all of these levels of the specialty of Am Yisrael and the bris, and to see the Holy One Blessed Is He face to face on this day. Everyone who makes a bris mila should aspire to this, and should daven for it.

וּכְפָאָה הוּלְקָנָא דְזַבְינָא לְהֵאֵי יוֹמָא וְנִפְאָה הוּלְקָדָּה עֲמִנָא, וְהֵאֵי בְרָא
 דְּאֵתִיילִיד לְדָּהּ קְרִינָא עֲלֵיהּ כָּל הַנְּקָרָא בְּשִׁמְיֵי וְגו' יִצְרַתִּי אֵיךְ
 עֲשִׂיתִיו. וְכַתִּיב, (ישעיה נד) וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְגו'. אֲזִפְוֵה לְרַבִּי אֲפָא
 תְּלַת מִיָּלִין.

Meritorious is our portion, that we merited to this day, and meritorious is your portion with us that this son was born to you. We call out about him (Yeshayah 43:7): "All that is called in my name... I formed it, I even made it for my honor." The honor of Hashem was revealed to him. And it is written (Yeshayah 54:13): "All of your children are learned of Hashem," meaning that they have the light of Hashem resting upon them through the learning and spreading of Torah. They then escorted Rebbi Abba out of the town the distance of three mil.

אָמְרוּ לִיהָ הָאֵי מְרִיחַ דְּהַלּוּלָא, אוֹשְׁפִיזָהּ, זָכָה לְכוּלֵי הָאֵי בְּגִין דְּקָיִים
 קִיּוּמָא דְּמִצְוָה. אָמַר כּוּמֵי הִיא. אָמַר הָהוּא גְּבָרָא, דְּבִיתָאֵי אֶתָת
 אָחֵי תְּנוּת, וּמִית בְּלֹא בְּנִין, וְנִסְיַבְנָא לָהּ, וְדָא הוּא בְּרָא קְדָמָאָה דְּתָהּ
 לִי מְנַה וְקָרִינָא לִיהָ בְּשֵׁמָא דְּאָחֵי דְּאֶתְפֹּטֵר. אָמַר לִיהָ מִפְּאֵן וְלִהְלָאָה
 קָרִי לִיהָ אִידִי, וְתִינּוּ אִידִי בְּרַ יַעֲקֹב. בְּרִיד לֹון רַבִּי אַבָּא וְאַזִּיל לְאַרְחִיָּה.

They said to him: The host of this celebration, your host, he merited to all of this because he fulfilled the fulfillment of a mitzvah. He said: What is this mitzvah? That person said: My wife was the wife of my brother, and he died without children, and I married her, and this is the first son I have had from her, which is fulfilling the mitzvah of yibum, which causes a continuation of his brother's name, and I called him in the name of my brother who died. He said: From now on call him Idi, his name is Idi bar (son of) Yaakov. Rabbi Abba blessed them and went on his way.

כַּד אָתָא סַדְר מְלִין קָמִיָּה דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַחִיל לְמוֹכַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן.
 יוֹכָא חַד תְּהוּה קָמִיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כּוּמֵי דְּכְתִיב
 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו וַיִּדְבֹּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ.
 כּוּשְׁבַע דְּעַד דְּלֹא אֶתְגַּזֵּר תְּהוּה גְּפִיל עַל אֲנַפְשִׁי וּמְלִיל עֲמִיָּה. בְּתַר
 דְּאֶתְגַּזֵּר קָאִים בְּקִיּוּמִיָּה וְלֹא דַחִיל. אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ דְּאַשְׁבַּח
 גְּרַמִּיָּה גְּזִיר.

When he returned, he arranged the matters, meaning that he shared everything that had just transpired before Rabbi Elazar, but he was afraid to tell Rabbi Shimon. One day he was before Rabbi Shimon and Rabbi Shimon said: Why is it written (Bereishis 17:3-4): "And Avram fell on his face and Elokim spoke to him saying, 'Me, behold my bris is with you.'" This implies that until before he was circumcised, he would fall on his face, and he spoke with Him. After he was circumcised, he stood in his place and was not afraid. "Me, behold my bris is with you," it says, because he found himself circumcised and because of that he was able to bear the great revelation of the Shechina without falling down.

אָמַר לִיה רַבִּי אָבָא אִי נִיחָא קַמִּיה דְּמַר דְּלִימָא קַמִּיה מֵאַנּוּן מְלִי
 מַעֲלִייתָא דְּשְׂמוּעָא בְּהַאי, אָמַר לִיה אִימָא. אָמַר לִיה דְּחִילָנָא
 דְּלֹא יִתְעַנְשׂוּ עַל יְדָאֵי. אָמַר לִיה חַס וְשְׁלוֹם (תהלים קיב) מִשְׂמוּעָה
 רָעָה לֹא יִירָא נְכוּן לְבוֹ בְּטוּחַ בְּיָי. סַח לִיה עוֹבְדָא וְסִדְר קַמִּיה כֹּל
 אַנּוּן מְלִין.

Rebbi Abba said to him: If it is fitting before the master that I should say before him something from those special words that I heard about this subject of the bris mila. He said to him: Tell. He said to him: I am afraid that I should not be punished through this. He said to him: Chas v'shalom, Heaven forbid, as it says (Tehilim 112:7): "Do not be afraid of bad news, his heart is steadfast, trusting in Hashem." He told him the story and he arranged before him all of those matters.

אָמַר לִיה וְכִי כֹל הֵנִי מְלִי מַעֲלִייתָא הוּוּ טְמוּרִין גַּבְדָּ וְלֹא אָמַרְתָּ לְהוּ.
 גּוֹזְרָנָא עֲלֶךָ דְּכָל תְּלַתִּין יוֹמֵין אֵלֶיךָ תִּלְעִי וְתִנְשִׂי. וְלֹא כְּתִיב,
 אֵל תִּמְנַע טוֹב מִכַּפְעֲלֵיךָ בְּהִיּוֹת לְאֵל יָרֵךְ לַעֲשׂוֹת. וְכֵן הוּוּ. אָמַר
 (משלי א) גּוֹזְרָנָא דְּבִאֲוִרִיתָא דָּא יִגְלוּן לְכָבֵל בֵּינֵי חֲבֵרִיאַ.

He, Rebbi Shimon, said to him: And could it be that all of these good things were hidden in you, and you did not say them? I decree upon you that all of these next thirty days, you will learn Torah and then forget what you learned immediately. And is it not written (Mishlei 3:27): "Don't hold back good from its owner, when it is in the power of your hand to do it." And so it was. He, Rebbi Shimon, said: I decreed that with this Torah that they, the host of the bris and his friends will be exiled among the Chevraya in Bavel (Babylon).

חֲלִישׁ דְּעֵתִיה דְּרַבִּי אָבָא, יוֹמָא חַד חָמָא לִיה רַבִּי שְׂמוּעוֹן אָמַר לִיה
 טוֹפְסָרָא דְּלַבָּד בְּאַנְפָּךְ שְׂבִיחַ. אָמַר לִיה לֹא עַל דִּידִי הוּוּ אֵלָּא
 עַל דִּידְחֵו. אָמַר לִיה חַס וְשְׁלוֹם דְּאַתְעַנְשׂוּ, אֵלָּא כְּנֵין דְּמְלִין אֲתַגְלִין
 בֵּינֵיחֵו כֹּל כֵּךְ. יִגְלוּן בֵּינֵי חֲבֵרִיאַ וְלַפּוֹן אַנּוּן אֲרַחֲו וְאַתְכַּסִּין מְלִין
 בְּגוֹוִיחֵו. דְּהָא מְלִין לֹא אֲתַגְלִין אֵלָּא בֵּינְנָא דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּוּ
 אֲסַתְכִים עֲמָנָא וְעַל יְדָנָא אֲתַגְלִין מְלִין.

Rebbi Abba was discouraged. One day he saw Rebbi Shimon. He said to him: The reflection of your heart can be seen on your face. He said to him: It is not because of me, but because of them, the host and his friends who were exiled. He said to him: Chas v'shalom that they were punished. Rather, because these matters were revealed so much among them. They should be exiled among the Chevraya, where they will learn those paths, and the secrets will be concealed among them. Because such matters should only be revealed only among us, because the Holy One Blessed Is He only gives us permission, and through us these matters are revealed. Rebbi Shimon put limits and parameters on the revelation of the light of the secrets of Torah, so as not to upset the balance of free will that Hashem desires to maintain in the world.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי כְּתִיב, (ישעיה נח) אֲזוּ יִפְקַע בְּשַׁחַר אוֹרְךָ וְגו'. וּמִיִּן קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַכְרֹזָא עַל בְּנָוֵי וַיִּימָא, אֲזוּ יִפְקַע בְּשַׁחַר אוֹרְךָ וְאַרְכְּתֵךְ מִתְרַה תַּצְמִחַ וְתִלְךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָךָ וּכְבוֹד יְיָ וְאַסְפְּךָ.

Rebbi Yosei said, it is written (Yeshayah 58:8): "Then will your light break out like morning..." In time to come, the Holy One Blessed Is He will proclaim about his children and say, "Then will your light break out like morning, and your healing will speedily sprout forth, and your honor will walk before you, and your righteousness and honor of Hashem will gather you."

The Next Portion Id For The Father To Read:

פְּקוּדָא שְׁבִיעָאָה לְמִגְזֵר לְתַמְנֵיָא יוֹמִין וְלֹאֲעֵבְרָא זֹהֲמָא דְעַרְלָתָא, בְּגִין דְּתַחֲוֵי תִּנְה אִתְּהֵי דְרָגָא תְּמִינְאָה לְכָל דְּרָגִין, וְתַחֲוֵי נַפְשׁ דְּפִרְתָּא מִינְה אֲצַטְרִיבָא לְאַתְחֻזָּא קָמָה לְתַמְנֵיָא יוֹמִין בְּמָה דְּאִתְּהֵי דְרָגָא תְּמִינְאָה.

The Seventh Mitzvah: To circumcise at eight days, and to discard the zuhama, primal spiritual impurity, of the foreskin. Because that living creature, corresponding to the sefira of Malchus, is the eighth rung

when counting down from Binah, of all levels. And the soul that flies from her, 'her' referring to Malchus, has to appear before her for eight days - just as she is the eighth level. It is necessary to establish the soul's station on the side of kedushah at the inception of its coming to the world. This sets it on the right path from its beginning.

וְכַדִּין אֶתְמוּ וְדָא דְאִיהִי נֶפֶשׁ חַיָּה. נֶפֶשׁ דְּתַחֲוּא חַיָּה קְדִישָׁא וְלֵא
מִסְטֵרָא אַחֲרָא. וְדָא אִיהִי יִשְׂרָעֵל חַמִּים. בְּסִפְרָא דְחַנּוּךְ
יְתַרְשְׁמוּן מִנָּא דְזִרְעָא קְדִישָׁא רְשִׁימוּ דְנֶפֶשׁ חַיָּה. וְדָא רְשִׁימוּ דְאֵת יו"ד
דְּאֶתְרִשִׁים בְּבִשְׂרָא קְדִישָׁא מִכָּל שְׂאֵר רְשִׁימוּן דְעֻלְמוּא.

Then it is certainly apparent that she is a holy creature, the soul of that holy creature - not from the Other Side. This is what is meant by the verse, "Let the waters swarm..." (Bereishis 1:20). As explained in the book of Chanoch, "Let an impression be made in the water of holy seed, in which is the mark of the living soul." This is the imprint of the letter yud that is marked in the holy flesh of the bris. It is more powerful than all the imprints in the world.

יְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ. דָּא אֵלֶיהִי דְטָאם כָּל עֻלְמוּא בְּאַרְבַּע מְאֻסִּין לְמַחְוֵי
תַּמָּן בְּתַחֲוּא גְזִירוּ דְקַיִמָא קְדִישָׁא. וְאַצְטְרִיךְ לְתַקְנָא לִיה בּוֹרְסִיָּא
וְלֹאֲדַבְּרָא בְּפוּמֵיהּ דָּא בְּרִסְיָא דְאֵלֶיהּ"ו. וְאִי לָאו לָא שְׂאֵרֵי תַּמָּן.

"...And the bird shall fly over the earth..." (Bereishis 1:20) - This alludes to the prophet Eliyahu, who flies across the whole world in four leaps to be there at that circumcision of the holy sign of the bris. It is necessary to set a chair for him and say, "This is the chair of Eliyahu!" If not - his presence does not rest there.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים. תַּרְוַן אֵלֶין עֲרְלָה וּפְרִיעָה. גְּזִירוּ
דְעֲרְלָה וּפְרִיעָה לְבִתְרָא. וְאַנּוּן דְכַר וְנִקְבָּא.

"Elokim created the great sea-serpents..." (Breishis 1:21) - These two are the orlah, foreskin, and priah, membrane, referring to the circumcision of the orlah, and the cutting of the priah afterwards. They correspond to the male and female.

וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה הַרוֹמֶשֶׁת, דָּא רְשִׁימוּ דְאֵת קְדִישָׁא קְדִישָׁא דְאִיהִי
נֶפֶשׁ חַיָּה קְדִישָׁא בְּדִקְאֻמְרָן. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם מִיּוֹן עַלְאִין
דְּאֵתְמֻשְׁבוּ לְנִבְהָ דְאֵת רְשִׁימוּ דָא.

"...And every living soul that swarms..." (Bereishis 1:21) - This refers to the imprint of the holy sign of the bris which is the holy living soul, as we said. "...That swarm the waters..." (Bereishis 1:21) - This refers to the supernal waters of chasadim that are drawn to her, to this imprint of this sign, the crown of the bris.

וּבְגִין דָּא אֵתְרִשִׁימוּ יִשְׂרָאֵל בְּרְשִׁימוּ קְדִישָׁא וְדָבִיו לְתַתָּא, כְּגִוּוֹנָא
דְּאֵנוּן רְשִׁימִין קְדִישִׁין, לְאֵשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין סֵטֶר קְדִישָׁא לְסֵטֶרָא
אֲחֵרָא דְמִסְאָבוּ.

Because of this, Yisrael is inscribed with a holy imprint and purity below, just like those holy imprints above. They are marked in order to make known the difference between the side of holiness and the Other Side of impurity.

אוּף יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין לְאֵשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין קְדִישָׁא, לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת דְּאֵתִיּוֹן מִסְטֵרָא אֲחֵרָא דְמִסְאָבָא כְּמֵה דְאֵתְמֶר. וּכְמֵה
דְּרְשִׁים לֹאן חֲבֵי רְשִׁים בְּעִירֵי וְעוֹפֵי דְלֵהוֹן לְבְעִירֵי וְעוֹפֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי
עַבֻדְתַּת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת.

Also, Yisrael is marked by the bris to make known the difference between their holiness as opposed to the idolatrous nations that come from the Other Side of impurity, as was said. Just as He, Hashem, specially marked them, so too did He specially mark their animals and birds, the kosher ones, as opposed to the animals and birds of the idolatrous nations.

זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל!

Meritorious is the portion of Yisrael!

קדיש על ישראל

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמוֹהַּ רַבָּא. (אמן): בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעוּתָהּ. וַיְמַלִּיךְ
 מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח פְּרֻקְנָהּ. וַיִּקְרַב מוֹשִׁיחָהּ. (אמן): בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיוֹמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמן)
 יְהֵא שְׁמוֹהַּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמֵיָא וְתַבְרָךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
 וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמוֹהַּ דְּקַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. (אמן): לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא.
 דְּאָמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן):

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵי וְעַל תַּלְמוּדֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהוֹן.
 דְּעַסְקִין בְּאִרְיָתָא קַדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא חֲדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא.
 יְהֵא לְנָא וְלַחֹן וְלִבּוֹן תְּנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קַדָּם מְאֵרָה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשִׁבְעָ וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
 וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרִינָה וְהַצְלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן. (אמן):

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן):

סדר ברית מילה

תפלה לאומרה לפני המילה:

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וּדְחִימוֹ, וּדְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י בּוּא"ו ק"י בּוּחֻדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְמוֹל תִּינוּק זֶה (ואביו יאמר - לְמוֹל אֶת בְּנִי) לְקַיֵּם
מִצְוֹת עֲשֵׂה כְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
וְרַעַךְ אַחֲרָיִךְ. הַמוֹל לָכֶם כָּל זָכָר, לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ,
וְלְהַכְנִיסוֹ בְּחֻלְקָא טָבָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכַתִּיב: וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם.
יְהֵא רַעוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵא קַרְפְּנָא וַיִּתְרַעֵי בֵיהּ. וַיִּזְכֶּה לְעֲשׂוֹר
חַפּוֹת רִמְיוֹן שְׁעֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמוּא דְאֵתִי,
כְּדַכְתִּיב (תהלים סה, ה) "אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירֶךָ. נִשְׁפָּעָה כְּמוֹב
בֵּיתֶךָ. קִדְשׁ הִיבְלַךְ". וְעַתָּה בְּעֻזּוֹתֵינוּ חֲרָבָה עֵירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
וְאֵין לָנוּ קַרְפְּנוֹת שְׁיִכְפְּרוּ בְּעַדְנוּ. יְהִי רְצוֹן שְׁיֵהֵא נַחֲשֵׁב דָּם הַבְּרִית הַזֶּה
כְּאֵלוֹ בְּנֵיתִי מִזְבַּח וְהַעֲלִיתִי עָלָיו עוֹלוֹת וּזְבָחִים. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויאמר פסוקים אלו בפרשת יתרו (שמות כ, כא נג):

מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֹלְתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ אֶת צֹאנֶיךָ
וְאֶת בְּקָרְךָ. בְּכֹל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֹכִיר אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלֶיךָ
וּבְרַכְתֶּיךָ: וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית. כִּי חֲרָבֶךָ
הַנִּפְתָּ עָלֶיךָ וַתַּחֲלִלְהָ: וְלֹא תַעֲלֶה כְּמַעֲלַת עַל מִזְבְּחִי. אֲשֶׁר לֹא תִגְלַח
עֲרוֹתֶךָ עָלָיו:

ואחר כך יקרא פסוקים אלה בירמיה פרק ל"ג פסוקים כ"ה כ"ו:

כֹּה אָמַר יְהוָה אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה. חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא
שָׁמַתִּי: גַּם זָרַע וַעֲקוּב וְדוּד עֲבָדֵי אֲמָאָם מִקְחַת מִזְרַעוֹ מִשְׁלִים
אֵל זָרַע אַבְרָהָם וַיִּשְׁחַק וַיַּעֲקֹב. כִּי אָשִׁיב אֶת שְׁבוֹתָם וּרְחַמְתִּים:

ואחר כך יאמר מזמור י"ב בתהלים:

לְמִנְצַחַת עַל הַשְּׁמַיִת מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חֲסִיד. כִּי
פָּסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: שָׂוֵא וַדְּבָרוֹ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ שִׁפְתַּי

חֲלֻקֹת. בְּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ: וְכִרְתַּת יְהוָה כָּל שְׁפָתַי חֲלֻקֹת. לְשׁוֹן מִדְבַּרְתָּ
גְּדֻלוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ. מִי אֲדוֹן לָנוּ: מִשֹּׁד
עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֲבוֹנִים עֲתָה אָקוּם יְאֹמֵר יְהוָה. אֲשִׁית בִּישַׁע יָפִיתָ לֹא:
אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת מְהֻרוֹת כְּסָף צְרוּף בְּעֵלִיל לְאַרְצֵי. מִזֶּקֶק שִׁבְעָתַיִם:
אֶתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם. תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם: סְבִיב רְשָׁעִים יִתְחַלְּכוּ.
כִּרְם זֹלֶת לִבְנֵי אָדָם:

ואחר כך יאמר לשון הזוהר פרשת לך לך דף צה:

פָּתַח אִידִךְ וְאָמַר, "מוֹזַבַּת אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִי וּזְבַחְתָּ עָלָיו" וְגו' (שמות כ,
כא). תֵּאֵנָה כָּל מֵאֵן דְּקָרִיב בְּרִיָּה לְקַרְבָּנָא דְּאֵלֹהֵי הַקָּרִיב כָּל
קַרְבָּנֵינוּ דְּעֵלְמָא לְקַמֵּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְאֵלֹהֵי בְּנֵה מִדְבַּחָא
שְׁלִימָתָא קָמִיָּה. בְּגִין כִּד בְּעֵי לְסַדְרָא מִדְבַּחָא בְּמֵאנָא חַד מְלִיא אֲרַעָא
לְמַגְזֵר עֲלֵיהּ הֵא עֲנִימָא קַדִּישָׁא, וְאֶתְחַשֵּׁיב קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כְּאֵלֹהֵי אֲדַבַּח עֲלֵיהּ עֲלוֹן וְקַרְבָּנֵינוּ, עֵאנָא וְתוֹרֵי. וְנִיחָא לִיהּ יִתִּיר מִפְּלַחֵהּ,
כְּדַבְּרֵיב, "וּזְבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֲלֻתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ וְגו' כָּל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
אֲזַכִּיר אֶת שְׁמוֹ", כֹּהוּ "אֲזַכִּיר אֶת שְׁמוֹ"? דָּא אֹת מִילָה, דְּכַתִּיב בַּה
(תהלים כה, יד) "סוֹד ה' לִירְאָיו, וּכְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם". הֵא מוֹזַבַּת אֲדָמָה וְדָא
כְּמַה דְּאֵמִינָא. בְּתַרִּיהּ מֵאֵי כְּתִיב "וְאִם מוֹזַבַּת אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִי" (שמות
כ, כב), רְמִזוּ לְגִיזְרָא כִּד אֶתְגַּזֵּר, דְּאִיהוּ מוּעַם קָשִׁי קָדִיל וְקָשִׁי דְּלָבָא, הֵא
אֲקָרִי מוֹזַבַּת אֲבָנִים. "לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית" (שם), מֵאֵן הוּא דְּבַעֵי לְאַעְלָא
לִיהּ בְּפוּלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא יִגְזֵר יִתִּיהּ עַד דִּינְשֵׁי פּוּלְחָנָא
אֶתְרָא דְּעָבַד עַד הַכָּא, וְיַעֲדֵי מַנִּיָּה הַהוּא קָשִׁיו דְּלָבָא. וְאֵי אֶתְגַּזֵּר וְלֹא
אֶעֱדֵי מַנִּיָּה הַהוּא קָשִׁיו דְּלָבָא, לְמִיעַל בְּפוּלְחָנָא קַדִּישָׁא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, תְּרֵי הוּא כְּהֵא פְּסִילָא דְּאֵבְנָא דְּגִזְרֵי לִיהּ מִהֵאֵי גִיסָא וּמִהֵאֵי גִיסָא
וְאֶשְׁתָּאֵר אֵבְנָא כְּכַדְמִיתָא, בְּגִין כִּד "לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית", דָּאֵי
אֶשְׁתָּאֵר בְּקִשְׁוִיתִיהּ - "כִּי תִרְבֵּד הַנֶּפֶת עֲלֶיהָ וְתַחֲלִלְתָּ" (שם), כְּלוּמַר,
הַהוּא גִזְרֵי דְּאֶתְגַּזֵּר לֹא מִהֵנָּה לִיהּ. בְּגִין כִּד זַבְחָה חֲלֻקִּיהּ דְּמֵאֵן
דְּאֶקָּרִיב הֵא קַרְבָּנָא בְּחֻדְוָתָא, בְּרַעְוָא, קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְעֵי
לְמַתְדֵי כְּהֵא חֲלֻקָּא כָּל הַהוּא יוּמָא, דְּכַתִּיב (תהלים ה, יב) "וְיִשְׁמְחוּ כָּל
חוֹסֵי כֶּד, לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּד עֲלֵימוּ. וְיַעְלֲצוּ כִּד אֶתְבִּי שְׁמוֹד":

אחר כך יאמר פתיחת אליהו ז"ל:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:
 פתח אליהו הנביא וכו' לטוב ואומר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא
 בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין
 לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרין
 לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגלון ועלמין
 דאתגלון. ובהון אתפסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומחד
 לון. ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן חכריה מאלין עשר
 אתחשוב ליה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן אנון אזלין בסדרן
 חד ארוד וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן
 דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא. לבושין תפנת לון
 דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תפנת לון דאתקריאו
 גופא לבני לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. הסד דרועא
 ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצה והוד תרין שוקין.
 יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן
 לה. חכמה מוחא איהו מחשבה מלגאו. בינה לבא ובה חלב מבין. ועל
 אלין תרין פתיב הנסתרות לידוד אלהינו. פתר עליון איהו פתר
 מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא דתפלי.
 מלגאו איהו אות י"ד אות ה"א אות ו"ו ואות ה"א דאיהו ארה
 אצילות. איהו שקוי דאילגא בדרועוי וענפוי. כמאי דאשקי לאילגא
 ואתרבי בההוא שקוי:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילגא
 בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו פנשמתא לגופא דאיהו חיים
 לגופא. ובך לית דמיון ולית דיוקנא (דגופא) מפל מה דלגאו ולבר.
 ובראת שמיא וארעא. ואפקת מנהון שמישא וסיתרא וכוכביא ומזלי.
 ובארעא אילגין ודשאין וננתא דעדן ועשבין וחיון ועופין ונונין ובעירין
 ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין ואיד ותנהגון בהון עלאין ותתאין.
 ואיד אשתמודען מעלאי ותתאי ולית דידע בך כלל. ובר מנד לית
 יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כללא. וכל ספירן כל

חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו מלאכינא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמיהן ואנת הוא שלימו דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו כלהו שמיהן פנופא בלא נשמתיא. אנת חכים ולא פתכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא מפניה ידיעא. לית לך אתר ידיעא. אלא לאשתמודעא תקפד וחילך לבני נשא. ולאחזאה לון אידך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאיוני צדק ומשפט פסום עובדיהון דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא דאמציעתיא. צדק מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשוט. הין צדק אות ברית. בלא לאחזאה אידך אתנהיג עלמא. אבל לא דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולא מפל אלון מדות פלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלון על ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזון טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד פגון:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהושע הגדלה והגבורה וכו'. עלאין שמועו אנון דמיכין דתברון ורעיא מהימנא אתערין משנתכון. הקיצו ורגנו שוכני עפר. אלון אנון צדיקיא דאנון מסטרא דתהוא דאתמר בה אני ישנה ולפי ער. ולא אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורגנו וכו'. רעיא מהימנא אנת ואכהון הקיצו ורגנו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא. דער פגון צדיקיא בלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד יחיבת שכינתא תלת קלון לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה:

קום רעיא מהימנא - דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תפתי. דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להתגלותך. שראשי נמלא טל. מאי נמלא טל? - אלא אמר קדשא ברוך הוא. אנת חשבת דמיזמא דאתחרב פי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא. הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא. שלימו דילה ותים דילה איהו טל. ודא איהו אות י"ד אות ה"א אות ו"ו. ואות ה"א איהי שכינתא דלא מחשבן ט"ל, אלא אות י"ד אות ה"א אות ו"ו דסליקו אתון לחשבן

ט"ל. דאיהו מליא לשכינתא מנביעי דכל מקורין עלאין. מינד קם רעיא
 מהימנא ואבהן קדישין עמיה. עד פאן רוא דיחודא. ברוך יהוה
 לעולם אמן ואמן:

טוב שיאמר אבי הבן לפני שימסור את בנו למוהל, התפילה היקרה הזאת המובאה
 בסדור בית יעקב להגאון יעב"ץ ז"ל:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו
 ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בוא"ו ק"י ביהודא שלים (יהוד) בשם
 כל ישראל, הנה אנכי בא לקים מצות עשה וביום השמיני. ימול בשר
 ערלתו, לתקן את שרשה במקום עליון. וחרני מוסר בני למוהל ואני
 מונח אותו שליח גמור שימול את בני בדת מה לעשות. ויהי רצון
 מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעלה עלי באלו קנמתי מצוה זו
 עם כל הכונות הראויות לבון במצות מילה ופריעה ומציצה, ויתגלו
 החסדים במשפט האורים, ותהא מצוה זו חשובה לפניך ברית נחות,
 ותשפיע נשמה קדושה לילד, ואלהו הנביא זכור לטוב ישמור הילד
 לשמור בריתו ושלא יחטא כלל. ותזכני לי ולאמו לגדלו לתורה
 ולמצות, ויהיה חכם וחסיד ובעל מדות טובות ובריא מזליה, ונשמח
 בו ובתורתו, ונניעהו לחפה. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
 האדמה אשר נתת לי לקים מצותיך. ביראה ובאהבה ושמחה רבה
 באתי היום לעשות רצונך, ואתה ברב רחמיך תברכנו מברכותיך
 ותשמחנו בעבודתיך, ותצילנו מכל חטא, ותזכנו לקים כל המצות
 שבתורה, חנני אדני, בי אליך אקרא כל היום: עזרנו אלהי ישענו על
 דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ויהי נעם
 אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו בוננה עלינו. ומעשה ידינו בוננהו:

תפילה לסנדק:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו
 ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בוא"ו ק"י ביהודא שלים (יהוד) בשם
 כל ישראל, הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה כפא ומזבח לעשות ירכי
 המילה. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה מזבח
 כפרה, ותכפר על כל חטאתי, עונותי ופשעי, ובכפרט מה שפגמתי
 בירכי ובאות ברית קדש. ותעלה עלינו באלו בננו כל הכונות הראויות

והקהל והמוהל אומר:

בְּשֵׁם שְׁהַכְנַסְתָּו לְבְרִית, כְּךָ תִּזְכֶּה לְהַכְנִיסָהוּ לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֶפֶז
וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים:

וישב הסנדק על הכסא ומניח התינוק על ברכיו, ואומר המוהל:

זֶה חֶפְסָא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא מִלְאָךְ הַבְּרִית זְכוּר לְטוֹב:

המוהל לפני שימול יברך ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל הַמִּילָה:

ואחרי שימול יברך אבי הבן ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁתַּחֲוִינוּ וְקִבְּלֵנוּ וְהַנִּיעֵנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה:

ולוקח המוהל או אדם אחר כוס יין ומברך:

סַבְרֵי מְרַנֵּן:

לְחַיִּים:

ועונים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ואחר כך לוקח הדס ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדֶיךָ מִכַּפְּתָן וְחֹק
בְּשָׂארוֹ שֵׁם וְצִאָצְאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ. עַל כֵּן בְּשָׂכַר זֶה
אֵל מִי חֲלַקְנוּ צוּרָנוּ צִוָּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת זְרַע קִדְּשׁ שְׂאֵרְנוּ מִשַּׁחַת. לְמַעַן
בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּנִיָּם אֶת תְּהִלָּתְךָ (בְּנִי) תִּזְוֶה לְאָבֵינוּ (לִי) וְלְאֵמוֹ
וְיִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פְּלוֹנִי). יִשְׁמַח הָאִישׁ (וכשהאב הוא מברך

אומר: יהי רצון שאשמח ביוצא חלצי) בְּיוֹצֵא תְּלִצְיוֹ. וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפְרֵי בִטְנָהּ
בְּאֵמֹר יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאֵמֶךָ. וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנִאֲמַר. וְאֵעֵבֶר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאֵמֶר לְךָ בְּדַמְיֶךָ מִי (נותן יין באצבעו בפי התינוק, וכן בפעם
השניה כשתזור לומר "ואומר לך") וְאֵמֶר לְךָ בְּדַמְיֶךָ מִי: וְנִאֲמַר. זְכוּר לְעוֹלָם

בריתו. דבר צנה לאַלף דור: אשר ברת את אברהם. ושבועתו
 ליִשְׁחַק: ונעמידה ליעקב לחק. ליִשְׂרָאֵל ברית עולם: הודו לידוד פי
 טוב. פי לעולם חסדו: (פלוני) זה הקטן. אלהים יגדלוהו. בשם שנכנס
 לברית בך יפגם לתורה ולמצות ולחפה ולמעשים טובים. וכן יהי
 רצון ונאמר אמן:

שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה. החלף בדרכיו: יגיע כפוף פי
 תאכל אשריך ומוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך
 כשתילי זיתים. סביב לשלחנך: הנה כי בן יברך גבר ורא יהוה: יברך
 יהוה מציון וראה בטוב ירושלים. כל ימי חייך: וראה בנים לבניך
 שלום על ישראל:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (מא): בעלמא די ברא פרעותה. וימליך
 מלכותה. ויצמח פרקנה. ויקרב משיחה. (מא): בתיבון
 וביוכיבון ובתיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: (מא)
 יהא שמה רבא מברך. לעלם ולעלמי עלמאי ותברך. וישתבח.
 ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא
 ברך הוא. (מא): לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבתא ונתמתא.
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (מא):

יהא שלמא רבא מן שמיא. תיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה
 ונאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלח. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו
 אמן. (מא):

עושה שלום במרומו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן. (מא):

פיוטים לברית מילה

סימן: יהושע

י הִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ. וְשְׁלוֹהַ בְּיִשְׂרָאֵל. בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ בְּיָמָיו יָבֵא
הַגּוֹאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

ה יֵלֵד יְהִי רַעְנָן. בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן. וּבַתּוֹרָה אִזּוּ יִתְבוֹנָן. וְאַלְפֵי דָת לְכָל
שׂוֹאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

ו מְקוֹרוֹ יְהִי בְּרוּךְ. זְמַן תְּנִיּוֹ יְהִי אֲרוּךְ. וְשְׁלֹחֵנוּ יְהִי עָרוּךְ. וְזַבְחוֹ לֹא
יִתְנַאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

ש מִזֵּי יֵצֵא בְּכָל עֵבֶר. אֲשֶׁר יִגְדֵל יְהִי גִבֹּר. וְלִירְאֵי אֵל יְהִי חֲבֵר. יְהִי
בְּדוֹרוֹ בְּשִׁמוֹאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

ע דִּי זְקֵנָה וְגַם שִׁיבָתָה. יְהִי דָשֵׁן בְּכָל טוֹבָתָה. וְשְׁלוֹם לֹו וְרַב אַהֲבָתָה. אֲמֵן
בֶּן יֵאמֶר הָאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

ה נִמְוֵל בְּתוֹךְ עַמּוֹ. יִחְיֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. וְיִחְיֶה אֶלְהֵיו עַמּוֹ. וְגַם כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

סימן: אנכי דוד בן אהרון חזק

א עָרַךְ מִחֵלֶל נִיבִי. לְפָנַי אֱלֹהֵי אָבִי. לְכַבּוֹד חֲמֻדַת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:
בְּסִימָן טוֹב בֶּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא הַגּוֹאֵל:

נ טַע הָאֵל בְּיִשׁוּרוֹן. חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן. אִישׁ מְנוּעַ אֶהְרֹן. מְשֻׁרֵת צוּר
מְשֻׁנְבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

כ הֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן הוּא. פְּנִחָם הוּא אֱלֹהֵינוּ. הַנְּבִיא יִקְרְאוּהוּ. הַגְּלֻעָדִי
הַתְּשֻׁבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

י וּם קָנָא קִנְאָתָהּ הָאֵל. תְּרַג בְּבַח וְאֵל. נְשִׂיא שְׂבֻט יִשְׂרָאֵל. וּבַת צוּר
שְׂמָה בְּזִבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ד ין שְׁמַע מִפִּי רַבּוֹ. אִישׁ אֲרַמִּית מוֹשֶׁבָּבוּ. קִנְאִין פּוֹנְעִים בּוֹ. וַיֹּאמֶר
אָרִיק חֲרָבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ו יָקָם מִתּוֹךְ עֵדָה. רִמַּח בְּיָדוֹ תְּדָה. וַיִּתְרַד חֲרָרָה. נִתְנַפֵּר כְּמוֹ לְבִיא:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ז קָר בְּחַרְבּוֹ אוֹתָם. בְּדֶרֶךְ שְׂכִיבָתָם. עַל הָאָרֶץ חֲכָטָם. וּלְמוֹשֶׁה אוֹתָם
הִבִּיא:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ח שָׂכַר זֹאת אֵל חַי נְעֻלָּם. נָתַן שְׂכָרוֹ מוֹשְׁלָם. בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם. וַיִּכְפַּר
עָלָי חוֹבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ט סִים עֶשֶׂר וּשְׁנַיִם. בְּדַבְרֵיהֶם שְׁנוּיִם. עֲשֵׂה לוֹ דֶּר שְׁמוּיִם. עוֹרֵי גּוֹאֲלֵי
אָבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

י מֵת בְּפִיהוּ הָיָה. לְאֵלְמֻנָה עֲנִיָּה. אֲשֶׁר בָּנָה הַחַיָּה. וּלְנַפְשׁוֹ אָמַר שׁוֹבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

יא שָׁמֵן גַּם בּוֹ שָׂרְתָה. הַבְּרָכָה וְהִיתָה. כִּד הַקְּמַח לֹא כָלְתָה. וַתַּגְדְּלֵי
וַתַּרְבִּי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

יב וְדַפִּים אַחֲרֵי תַהוֹ. הִכָּה בְּשֶׁבֶט פִּיהוּ. וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא. אָמַת וְאַתָּה
נְבִיא:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

יג גָּזַר אָמַר עֲשֵׂה. מוֹסְפֵר שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה. מוֹטֵר לֹא נִתְּךְ אֲרֻצָּה. הוּא
הַמוֹצֵיא הַמְבִיא:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

יד תֵּן לוֹ הָאֵל מוֹהֲלָכִים. בְּעוֹלָם הַמּוֹלָאָכִים. וּלְעֵתוֹת הַנְּצַרְכִּים. הוּא נִגְלָה
בְּעַרְבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

טו קִדְשָׁה וּבִטְחָרָה. עָלָה עָלָה בַּסְּעָרָה. אֱלֹוֹ אֱלִישַׁע קָרָא וַיֹּאמֶר אָבִי
אָבִי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

טז פְּשִׁי תְמוּד אוֹיְתִיהוּ. מִי יִתֵּן אֲמֻצָּאָהוּ. פֶּתַח בֵּיתִי אֲרָאָהוּ. וַיִּשְׁקֹף בַּעַד
אֲשַׁנְבִּי:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

יז סִין קְדוֹשׁ נִקְרָאָה. אִישׁ אֲשֶׁר פָּנָיו רָאָה. זֶה בְּפִיר יָדוֹ מוֹצָאָה. תְּשׁוּרָה
לוֹ לְהִבִּיא:
לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:

ז בור לטוב יאיר נרי. ויבשר ציון עירי. ויאמר התנערי. מעפר קומי
שבי: לכבוד חמדת לבבי. אליהו הנביא:

ק ול זמרת מהללי. יקשיב צורי גואלי. ולא דומיה לי. ככל עוד נשמת
בי: לכבוד חמדת לבבי. אליהו הנביא:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה:

י לך היולד יהיה בסימן טוב. יגדל ויהיה כמו גן רטוב. יעלה ויצלח
ינצל מקטוב. אמן בן יעשה יהוה:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה:

ח לך יתן לנו בנעימים. ובקויו נעלה לשלש רגלים. גדולים וקטנים
לבית יהוה. וברוך הפא בשם יהוה:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה:

ז בור רחמיך ודם הברית. ופקוד את צאנך צאן השארית. על יד
משיחך משית בן דוד. ושלה את אליהו נביא יהוה:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה:

ה ילד הזה זכה לבריתו. אביו ואמו יראו חפתו. המלאך הגואל יברך
אותו. ויופך לחזות בנעם יהוה:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה:

